

รายงานการพิจารณาศึกษา

เรื่อง

โครงสร้างธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง สภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหา

ของ

คณะกรรมการการพาณิชย์
การอุตสาหกรรม และการแรงงาน
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกรรมการ ๑

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

รายงานการพิจารณาคำศึกษา

เรื่อง โครงสร้างธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหา

ของคณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกรรมการ ๑
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

(สำเนา)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ที่ สว (สนช)(กมธ ๑) ๐๐๐๘/ (ร ๒๐)

วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙

เรื่อง รายงานการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ด้วยในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๗ วันพฤหัสบดีที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติตั้งคณะกรรมการสามัญประจำสภา ตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๘๔ วรรคสอง (๑๕) ประกอบข้อ ๘๕ วรรคสอง ซึ่งคณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เป็นคณะกรรมการสามัญประจำสภานิติบัญญัติแห่งชาติคณะหนึ่ง มีอำนาจหน้าที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือร่างพระราชบัญญัติ กระทู้กิจการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการค้า การบริการ การส่งออก ดุลการค้า ลิขสิทธิ์ ตราสาร ทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา การส่งเสริมและพัฒนาการพาณิชย์และอุตสาหกรรม ตลอดจนศึกษาปัญหาอุปสรรคของการพัฒนาการพาณิชย์ และอุตสาหกรรมของไทย รวมทั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ และการแรงงาน ซึ่งปัจจุบันกรรมการคณะนี้ ประกอบด้วย

(๑) พลเอก สิงห์ศึก สิงห์ไพร	ประธานคณะกรรมการ
(๒) พลเอก ทรงกิตติ จักกาบาตร์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
(๓) นายพจน์ อร่ามวัฒนานนท์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
(๔) นายสาธิต ชาญเชาว์กุล	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
(๕) พลตำรวจโท วิบูลย์ บางท่าไม้	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
(๖) พลเอก ยุทธศิลป์ โดยชื่นงาม	เลขาธิการคณะกรรมการ
(๗) นางสาวรณิ สิริเวชชะพันธ์	โฆษกคณะกรรมการ
(๘) นายสมพล เกียรติไพบูลย์	ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ
(๙) นายสมบูรณ์ งามลักษณ์	ที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการ
(๑๐) นายอิสระ ว่องกุศลกิจ	ที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการ
(๑๑) นายศิริพล ยอดเมืองเจริญ	ที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการ
(๑๒) นายชูเกียรติ รัตนชัยชาญ	ที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการ
(๑๓) พลเอก ธารไชยยันต์ ศรีสุวรรณ	กรรมาธิการ
(๑๔) นายภาณุ อุทัยรัตน์	กรรมาธิการ
(๑๕) พลเอก วลิต โรจนภักดี	กรรมาธิการ
(๑๖) พลเอก วิชิต ศรีประเสริฐ	กรรมาธิการ
(๑๗) นายวิทยา ฉายสุวรรณ	กรรมาธิการ
(๑๘) พลเอก วิลาศ อรุณศรี	กรรมาธิการ
(๑๙) พลเอก ศุภกร สงวนชาติศรีไกร	กรรมาธิการ

(๒๐) พลเอก สกล ชื่นตระกูล	กรรมการ
(๒๑) นายสุพันธุ์ มงคลสุธี	กรรมการ
(๒๒) พลโท สุวโรจน์ ทิพย์มงคล	กรรมการ
(๒๓) นายอนุวัติ อาหมัด	กรรมการ
(๒๔) นางสาวอรจิต สิงคาลวณิช	กรรมการ
(๒๕) พลเรือเอก พัลลภ ตมิศานนท์	กรรมการ
(๒๖) นายสมพล พันธุ์มณี	กรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้ดำเนินการพิจารณาศึกษา เรื่อง โครงสร้างธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง สภาปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอรายงานการพิจารณาศึกษาร่างดังกล่าว ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๑๐๑

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดทราบและนำเสนอรายงานของคณะกรรมการต่อที่ประชุม สภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป

(ลงชื่อ) พลเอก สิงห์ศึก สิงห์ไพร

(สิงห์ศึก สิงห์ไพร)

ประธานคณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

๗๑๑๑

(นางนิโรบล มุลจันที)

ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการการพาณิชย์
การอุตสาหกรรม และการแรงงาน

ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน
สำนักกรรมการ ๑ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๑๖๐

โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๘๑๖๑

ภัสส์กฤษ์ พิมพ์

วารภรณ์ ทาน ๑

นิโรบล ทาน ๒

รายนามคณะกรรมการ

พลเอก สิงห์ศึก สิงห์ไพร
ประธานคณะกรรมการ

พลเอก ทรงกิตติ จักกาบาตร์
รองประธานคณะกรรมการ
คนที่หนึ่ง

นายพจน์ อร่ามวัฒนานนท์
รองประธานคณะกรรมการ
คนที่สอง

นายสาธิต ชาญเชาว์กุล
รองประธานคณะกรรมการ
คนที่สาม

พลตำรวจโท วิบูลย์ บางท่าไม้
รองประธานคณะกรรมการ
คนที่สี่

พลเอก ยุทธศิลป์ โดยชื่นงาม
เลขาธิการคณะกรรมการ

นางสุวรรณี สิริเวชชะพันธ์
โฆษกคณะกรรมการ

นายสมพล เกียรติไพบูลย์
ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ

นายสมบูรณ์ งามลักษณ์
ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

นายอิสระ ว่องกุศลกิจ
ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

นายศิริพล ยอดเมืองเจริญ
ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

นายชูเกียรติ รัตนชัยชาญ
ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

พลเอก ชาร์ไชยันต์ ศรีสุวรรณ
กรรมการ

นายภาณุ อุทัยรัตน์
กรรมการ

พลเอก วลิต โรจนภักดี
กรรมการ

พลเอก วิชิต ศรีประเสริฐ
กรรมการ

นายวิทยา ฉายสุวรรณ
กรรมการ

พลเอก วิชาศ อรุณศรี
กรรมการ

พลเอก ศุภกร สงวนชาติศรไกร
กรรมการ

พลเอก สกล ชื่นตระกูล
กรรมการ

นายสุพันธุ์ มงคลสุธี
กรรมการ

พลโท สุวโรจน์ ทิพย์มงคล
กรรมการ

นายอนุวัติ อาหมัด
กรรมการ

นางสาวอรจิต สิงคาลวณิช
กรรมการ

พลเรือเอก พัลลภ ตมิศานนท์
กรรมการ

นายสมพล พันธุ์มณี
กรรมการ

รายงานการพิจารณาศึกษา
เรื่อง โครงสร้างธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง สภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหา
ของคณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

.....

ด้วยในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๗ วันพฤหัสบดีที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๗ ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติตั้งคณะกรรมการสามัญประจำสภานิติบัญญัติแห่งชาติตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๘๔ ซึ่งคณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เป็นคณะกรรมการสามัญประจำสภานิติบัญญัติแห่งชาติคณะหนึ่ง มีอำนาจหน้าที่กระทำการ พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาหรือตามที่สภามอบหมาย

บัดนี้ คณะกรรมการการได้ดำเนินการพิจารณาศึกษาเรื่องโครงสร้างธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง สภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอรายงานผลการพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าวต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๑๐๑ ดังนี้

๑. การดำเนินงานของคณะกรรมการ

๑.๑ คณะกรรมการได้มีมติเลือกตำแหน่งต่าง ๆ ดังนี้

๑.๑.๑ พลเอก สิงห์ศึก สิงห์ไพร	เป็น ประธานคณะกรรมการ
๑.๑.๒ พลเอก ทรงกิตติ จักกาบาตร์	เป็น รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๑.๑.๓ นายพจน์ อร่ามวัฒนานนท์	เป็น รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๑.๑.๔ นายสาธิต ชาญเชาว์กุล	เป็น รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๑.๑.๕ พลตำรวจโท วิบูลย์ บางท่าไม้	เป็น รองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
๑.๑.๖ นางสาวอรจิต สิงคาลวณิช	เป็น เลขานุการคณะกรรมการ
๑.๑.๗ พลเอก ยุทธศิลป์ โดยชื่นงาม	เป็น รองเลขานุการคณะกรรมการ
๑.๑.๘ นางสาวรณิ สิริเวชชะพันธ์	เป็น โฆษกคณะกรรมการ
๑.๑.๙ นายนิพนธ์ นราพิทักษ์กุล	เป็น โฆษกคณะกรรมการ
๑.๑.๑๐ นายสมพล เกียรติไพบูลย์	เป็น ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑.๑.๑๑ นายสมบูรณ์ งามลักษณ์	เป็น ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑.๑.๑๒ นายอิสระ ว่องกุศลกิจ	เป็น ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑.๑.๑๓ นายศิริพล ยอดเมืองเจริญ	เป็น ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑.๑.๑๔ นายชูเกียรติ รัตนชัยชาญ	เป็น ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑.๑.๑๕ พลโท ชัยยุทธ พร้อมสุข	เป็น กรรมการ
๑.๑.๑๖ พลเอก ธารไชยยันต์ ศรีสุวรรณ	เป็น กรรมการ
๑.๑.๑๗ นายภาณุ อุทัยรัตน์	เป็น กรรมการ

๑.๑.๑๘ พลเอก วลิต โรจนภักดี	เป็น กรรมการ
๑.๑.๑๙ พลเอก วิชิต ศรีประเสริฐ	เป็น กรรมการ
๑.๑.๒๐ นายวิทยา ฉายสุวรรณ	เป็น กรรมการ
๑.๑.๒๑ พลเอก วิลาศ อรุณศรี	เป็น กรรมการ
๑.๑.๒๒ พลเอก ศุภกร สงวนชาติศรไกร	เป็น กรรมการ
๑.๑.๒๓ พลเอก สกล ชื่นตระกูล	เป็น กรรมการ
๑.๑.๒๔ นายสุพันธุ์ มงคลสุธี	เป็น กรรมการ
๑.๑.๒๕ พลโท สุวโรจน์ ทิพย์มงคล	เป็น กรรมการ
๑.๑.๒๖ นายอนุมัติ อหัมดี	เป็น กรรมการ

อนึ่ง คณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน สภานิติบัญญัติ แห่งชาติ ได้มีการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งภายในคณะกรรมการ ดังนี้

- ในคราวประชุมคณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน ครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ นางสาวอรจิต สิงคาลวณิช ได้ขอลาออกจากตำแหน่งเลขานุการคณะกรรมการ และที่ประชุมได้มีมติแต่งตั้ง พลเอก ยุทธศิลป์ โดยขึ้นนามเป็นเลขานุการคณะกรรมการแทน

- ในคราวประชุมคณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน ครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗ นายนิพนธ์ นราพิทักษ์กุล ได้ขอลาออกจากกรรมการเป็นกรรมการในคณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน

- ในคราวประชุมคณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน ครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ วันพฤหัสบดีที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่ประชุมได้มีมติแต่งตั้ง พลโท ชัยยุทธ พร้อมสุข เป็นโฆษกคณะกรรมการ

- ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๘/๒๕๕๘ วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่ประชุมได้มีมติตั้ง พลเรือเอก พัลลภ ตมิศานนท์ เป็นกรรมการสามัญในคณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน แทนตำแหน่งที่ว่าง

- เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๙ พลโท ชัยยุทธ พร้อมสุข ได้ขอลาออกจากการเป็นกรรมการในคณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน

- ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๘/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ที่ประชุมได้มีมติตั้ง นายสมพล พันธุ์มณี เป็นกรรมการสามัญในคณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน แทนตำแหน่งที่ว่าง

๑.๒ คณะกรรมการได้มีมติแต่งตั้ง นางนิโรบล มูลจันท์ ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานคณะกรรมการเศรษฐกิจ การพาณิชย์และอุตสาหกรรม สำนักกรรมการ ๑ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๙๑ วรรคสาม

๑.๓ คณะกรรมการได้มีมติตั้งคณะอนุกรรมการการพาณิชย์ เพื่อทำหน้าที่พิจารณา ศึกษาเรื่อง โครงสร้างธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง สภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหา หรือกิจการอื่นที่ คณะกรรมการมอบหมาย ทั้งนี้ ตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๙๑ วรรคสี่ ซึ่งคณะอนุกรรมการคณะนี้ ประกอบด้วย

๑.๓.๑ นายศิริพล ยอดเมืองเจริญ	เป็น ประธานคณะอนุกรรมการ
๑.๓.๒ พลเอก ยุทธศิลป์ โดยขึ้นงาม	เป็น รองประธานคณะอนุกรรมการ คนที่หนึ่ง
๑.๓.๓ นายชูเกียรติ รัตนชัยชาญ	เป็น รองประธานคณะอนุกรรมการ คนที่สอง
๑.๓.๔ นายไพบุลย์ ปิรันธน์โอวาท	เป็น อนุกรรมการ
๑.๓.๕ นายณรงค์ บุญยสงวน	เป็น อนุกรรมการ
๑.๓.๖ นายเกษมสิทธิ์ บัณฑิตักดี	เป็น อนุกรรมการ
๑.๓.๗ นางเบญจวรรณ รัตนประยูร	เป็น อนุกรรมการ
๑.๓.๘ นายภัทรพงศ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา	เป็น อนุกรรมการ
๑.๓.๙ นายสันติชัย สารถวัลย์แพศย์	เป็น อนุกรรมการ
๑.๓.๑๐ นางอัญชญา วิทยารธรรมธัช	เป็น อนุกรรมการและเลขานุการ
๑.๓.๑๑ นางวิวรรณ บุญยประทีปรัตน์	เป็น ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๑.๓.๑๒ นายกำธร ตติยกวี	เป็น ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๑.๓.๑๓ นายนิลสุวรรณ ลีลารัศมี	เป็น ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๑.๓.๑๔ นายวิชัย หิรัญวงศ์	เป็น ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๑.๓.๑๕ นายประยุทธ์ ศิริสวัสดิ์พัฒน์	เป็น ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๑.๓.๑๖ นางสาวนุชนาถ เกษมพิบูลย์ไชย	เป็น ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๑.๓.๑๗ ร้อยเอก บุลภิต เจริญตินไทย	เป็น ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๑.๓.๑๘ นายบุญสม ผ่องบุพกิจ	เป็น ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๑.๓.๑๙ นางพรนภา ไทยเจริญ	เป็น ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๑.๓.๒๐ นายอนุศักดิ์ คงมาลัย	เป็น ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการ
๑.๓.๒๑ นายวิวรรธน์ เหมมณฑารพ	เป็น ผู้อำนวยการประจำคณะกรรมการ
๑.๓.๒๒ นางสาววิรุทัย มณีนุชเนตร	เป็น เลขานุการประจำคณะกรรมการ

๑.๔ คณะกรรมการได้ตั้งคณะทำงานศึกษา แนวทางการผลักดันร่างพระราชบัญญัติ การประกอบธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง พ.ศ..... เพื่อช่วยคณะอนุกรรมการการพาณิชย์พิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าว ซึ่งคณะทำงานคณะนี้ ประกอบด้วย

๑. นายสันติชัย สารถวัลย์แพศย์	เป็น ประธานคณะทำงาน
๒. นางอัญชญา วิทยารธรรมธัช	เป็น รองประธานคณะทำงาน
๓. นางเบญจวรรณ รัตนประยูร	เป็น คณะทำงาน
๔. นายนิลสุวรรณ ลีลารัศมี	เป็น คณะทำงาน
๕. นายณรงค์ บุญยสงวน	เป็น คณะทำงาน
๖. นายอนุศักดิ์ คงมาลัย	เป็น คณะทำงาน
๗. นายวิชัย หิรัญวงศ์	เป็น คณะทำงาน
๘. นายวิวัฒน์ศักดิ์ เสือเอี่ยม	เป็น คณะทำงานและเลขานุการ
๙. นางสาวจันทร์ธิดา กลัมพากร	เป็น คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ

๒. วิธีการพิจารณาศึกษา

๒.๑ คณะกรรมาธิการได้มอบหมายให้คณะอนุกรรมการการพาณิชย์และคณะทำงานพิจารณาศึกษาและจัดทำรายงานการพิจารณาศึกษาในเรื่องดังกล่าว โดยคณะอนุกรรมการได้จัดให้มีการประชุม จำนวน ๑๐ ครั้ง และคณะทำงานได้จัดให้มีการประชุม จำนวน ๑๐ ครั้ง

๒.๒ คณะกรรมาธิการได้เชิญหน่วยงานมาให้ข้อมูลข้อเท็จจริงและประกอบการพิจารณาในคณะอนุกรรมการ ดังนี้

๒.๒.๑ กระทรวงพาณิชย์

กรมพัฒนาธุรกิจการค้า

(๑) นายดิเรก บุญแท้	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
สำนักกฎหมาย
(๒) นางรัชนีกร ดำเด่นงาม	นักวิชาการพาณิชย์ชำนาญการพิเศษ
กองส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจ
(๓) นายวทัตญญุ คุณากรสุจริต	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
กองส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจ
(๔) นางวิชุดา อัครเมธาทิพย์	นักวิชาการพาณิชย์ชำนาญการพิเศษ
กองพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

๒.๒.๒ กระทรวงมหาดไทย

กรมโยธาธิการและผังเมือง

- นายอนวัช สุวรรณเดช	ผู้อำนวยการสำนักผังเมืองรวม
กรมโยธาธิการและผังเมือง |
|----------------------|--|

๒.๒.๓ สมาคมผู้ค้าปลีกไทย

(๑) ดร.ฉัตรชัย ดวงรัตนพันธ์	ผู้อำนวยการบริหารสมาคมผู้ค้าปลีกไทย
(๒) นายสุเกียรติ กิตติธรรมโชติ	กรรมการสมาคมผู้ค้าปลีกไทย

๒.๒.๔ สมาคมการค้าส่ง – ปลีกไทย

- นายสมชาย พรรัตน์เจริญ	

๒.๒.๕ บริษัท ซีไอแอล จำกัด (มหาชน)

- นายนนท์ธวัช อภิปริกิตต์ชัย	ผู้อำนวยการฝ่ายกลยุทธ์ธุรกิจ
บริษัท ซีไอแอล จำกัด (มหาชน) |
|------------------------------|--|

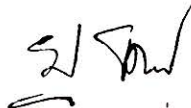
๓. ผลการพิจารณาศึกษา

คณะกรรมาธิการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติขอรายงานผลการพิจารณาศึกษา เรื่อง โครงสร้างธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง สภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหา โดยคณะกรรมาธิการได้มอบหมายให้คณะอนุกรรมการการพาณิชย์และคณะทำงานดำเนินการพิจารณาศึกษากรณีดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมาธิการได้พิจารณารายงานของคณะอนุกรรมการด้วยความละเอียดรอบคอบแล้ว และได้มีมติให้ความเห็นชอบกับรายงานดังกล่าว โดยถือเป็นรายงานการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมาธิการ

ช

จากการพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการจึงขอเสนอรายงาน
การพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการ โดยมีรายละเอียดตามรายงานท้ายนี้ เพื่อให้สภานิติบัญญัติ
แห่งชาติได้พิจารณา หากสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบด้วยกับผลการพิจารณาศึกษา
ของคณะกรรมการ ขอให้โปรดแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาและดำเนินการตามแต่จะ
เห็นสมควรต่อไป ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนสืบไป

พลเอก

(ยุทธศิลป์ โดยชื่อนางม)

เลขาธิการคณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

บทสรุปผู้บริหาร

(Executive Summary)

ในระยะเวลาที่ผ่านมาห้างค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่มีการขยายตัวโดยการขยายสาขาอย่างรวดเร็วในทุกรูปแบบ เนื่องจากสามารถตอบสนองต่อความต้องการและวิถีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปของผู้บริโภค ได้ดีกว่าร้านค้าปลีกค้าส่งดั้งเดิม ทำให้ร้านค้าปลีกค้าส่งดั้งเดิมไม่สามารถแข่งขันได้ และหลายรายต้องเลิกกิจการไป ส่งผลต่อรายได้และความเป็นอยู่ของประชาชน กระทรวงพาณิชย์ได้เคยพยายามผลักดันร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง พ.ศ. ซึ่งมีหลักการควบคุมการขยายสาขาของห้างค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ ตั้งแต่ช่วงปี ๒๕๔๔ แต่คณะรัฐมนตรีในขณะนั้นเห็นควรให้ใช้พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ และพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่มีอยู่เป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหาโดยมอบให้กระทรวงมหาดไทยรับผิดชอบในเรื่องดังกล่าว ประกอบกับได้เกิดเหตุการณ์ความไม่สงบทางการเมืองจนต้องมีการยุบสภา เป็นผลให้ร่างฯ ดังกล่าวค้างการพิจารณาไม่ผ่านเป็นกฎหมาย จนกระทั่งปี ๒๕๕๗ เมื่อห้างค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ได้ขยายตัวอย่างเต็มที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ อีกทั้ง ร่างฯ ดังกล่าว มีเนื้อหาที่ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง ซึ่งจะเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการเข้าสู่ตลาดของผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกค้าส่งรายใหม่ กระทรวงพาณิชย์ จึงได้เสนอขอถอน (ร่าง) พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง พ.ศ. ซึ่งต่อมาคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๗ อนุมัติตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ

คณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้มอบหมายให้คณะอนุกรรมการการพาณิชย์ พิจารณาศึกษาแนวทางในการแก้ไขปัญหาการขยายตัวของธุรกิจค้าปลีกค้าส่งซึ่งคณะอนุกรรมการการพาณิชย์ ได้ตั้งคณะทำงานขึ้น ๑ ชุด ศึกษาในเรื่องดังกล่าว โดยผลการศึกษาสรุปได้ว่า พฤติกรรมผู้บริโภคในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปโดยมุ่งเน้นความสะดวกสบาย รวดเร็ว ทำให้รูปแบบของธุรกิจค้าปลีกค้าส่งในปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบไปจากเดิมค่อนข้างมาก ตัวอย่างเช่น ร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่มีการปรับลดขนาดเล็กลงเป็นลักษณะร้านสะดวกซื้อมากขึ้น ขณะเดียวกันก็มีการให้บริการในรูปแบบของการค้าออนไลน์ซึ่งกำลังแพร่หลายเป็นที่นิยมมากขึ้น นอกจากนี้ ร้านค้าปลีกดั้งเดิมก็มีการปรับตัวเพื่อให้สามารถแข่งขันอยู่ในตลาดได้ เช่น มีการพัฒนาโดยใช้ระบบการจัดการสมัยใหม่เข้ามาช่วย และจำหน่ายสินค้าที่แตกต่างจากห้างค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่หรือสินค้าที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคในพื้นที่มากขึ้น ร้านค้าบางแห่งมีการเปลี่ยนแปลงโดยเข้าไปซื้อแฟรนไชส์ของห้างค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ในรูปแบบร้านสะดวกซื้อแฟรนไชส์ รวมทั้งมีการเปลี่ยนรูปแบบการค้าโดยเข้าหากลุ่มผู้บริโภคมากขึ้น เช่น ตลาดนัดลานเปิดท้ายขายของ ฯลฯ ดังนั้น คณะกรรมการฯ ได้มีข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง ดังนี้

๑. ให้มีกฎหมายประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งเพื่อกำกับดูแลธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง โดยเฉพาะ โดยสาระของกฎหมายดังกล่าวควรครอบคลุมในประเด็น

(๑) กำหนดประเภทของธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ที่ต้องขออนุญาตตั้งหรือขยายสาขา

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตให้ตั้งหรือขยายสาขาของห้างค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่

(๓) กำหนดพื้นที่ตั้งที่เหมาะสมสำหรับธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่บางประเภท

(๔) กำหนดให้สาขาของห้างค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่เป็นนิติบุคคลที่แยกจากกันอย่างชัดเจน อันจะทำให้สามารถกำกับดูแลธุรกิจค้าปลีกค้าส่งในภาพรวมได้อย่างเหมาะสมและเป็นระบบมากขึ้น

๒. ในระหว่างที่กฎหมายเฉพาะยังไม่ได้ออกมาบังคับใช้ เนื่องจากการยกร่างกฎหมายใหม่ต้องใช้ระยะเวลาอันเห็นควรให้มีการดำเนินการต่อไปนี้ไปพลางก่อน

(๑) ปรับแก้ พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

(๒) ปรับแก้ประมวลกฎหมายรัชฎากร

(๓) ผลักดันให้มีกฎหมายแฟรนไชส์

(๔) ปรับแก้ พ.ร.บ.การแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒

คณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
รายนามคณะกรรมการ	ก
รายงานการพิจารณาศึกษา	ค
บทสรุปผู้บริหาร	ช
๑. ความเป็นมา	๑
๒. แนวทางการศึกษา	๑
๒.๑ การศึกษาข้อมูลปฐมภูมิ	๑
๒.๒ การศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ	๑
๒.๓ การวิเคราะห์	๑
๓. ข้อเท็จจริง	๒
๓.๑ ความสำคัญของธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง	๒
๓.๒ ประเภทของธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง	๓
๓.๓ ประเภทของธุรกิจค้าปลีกค้าส่งของประเทศอื่น	๔
๓.๔ ช่องทางการจัดจำหน่ายเปลี่ยนแปลงไป	๔
๔. การเติบโตของธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่	๕
(๑) ภาพรวมการเติบโตของธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่	๕
(๒) การขยายสาขาของห้างค้าปลีกสมัยใหม่ภายใต้กลุ่มทุน (Holding Company)	๖
๕. การผลักดันร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง พ.ศ. ของกระทรวงพาณิชย์	๙
๕.๑ การขยายตัวอย่างรวดเร็วของธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่	๙
๕.๒ สาเหตุสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง พ.ศ.	๑๐
๖. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	๑๐
๗. ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการค้าในธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง	๑๑
๘. การวิเคราะห์	๑๓
๘.๑ ผลกระทบจากการขยายตัวของห้างค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่	๑๓
๘.๒ โครงสร้างธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง	๑๔
๘.๓ การปรับตัวของธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง	๑๔

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
๘.๔ การเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลของห้างค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่	๑๕
๘.๕ แนวโน้มธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง	๑๕
๙. ประเด็นปัญหา	๑๖
๑๐. ข้อเสนอแนะ	๑๖
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก ข้อมูลรายได้ธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง	๒๑
ภาคผนวก ข ข้อมูลมูลค่าธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง	๒๕
ภาคผนวก ค กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง	๒๙
ภาคผนวก ง ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง พ.ศ.	๓๓
ภาคผนวก จ ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน	๔๙

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
๑. จำนวนสาขาและอัตราการเติบโตต่อปีของร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่	๖
๒. จำนวนสาขาและอัตราการเติบโตต่อปีของร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ของกลุ่มทุนใหญ่	๘

รายงานการศึกษา

เรื่อง โครงสร้างธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง สภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหา

โดย

คณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๑. ความเป็นมา

คณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้รับการร้องเรียนเกี่ยวกับการขยายธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ (Modern Trade) ที่มีการเปิดดำเนินการครอบคลุมในทุกพื้นที่ ทำให้ผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกค้าส่งดั้งเดิมประสบปัญหาไม่สามารถแข่งขันได้และต้องเลิกกิจการไป ส่งผลกระทบต่อรายได้และความเป็นอยู่ของประชาชน กระทรวงพาณิชย์ ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าวเช่นกัน และได้มีการยกร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง พ.ศ. ขึ้นมาเมื่อปี ๒๕๔๔ และผลักดันอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งปี ๒๕๕๗ จึงได้มีการเสนอถอนร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไป

คณะกรรมการการพาณิชย์ฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ประเด็นปัญหาดังกล่าวเป็นความเดือดร้อนของประชาชนและผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกค้าส่งดั้งเดิม จึงมีมติมอบหมายให้คณะอนุกรรมการการพาณิชย์ พิจารณาศึกษาแนวทางในการแก้ไขปัญหาการขยายตัวของธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ ซึ่งคณะอนุกรรมการการพาณิชย์ ได้แต่งตั้งคณะทำงานศึกษาแนวทางการผลักดันร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งเพื่อศึกษาในเรื่องดังกล่าว โดยมีกรอบระยะเวลาการทำงาน ๑๒๐ วัน

๒. แนวทางการศึกษา

๒.๑ การศึกษาข้อมูลปฐมภูมิ ด้วยการศึกษาดูเชิงคุณภาพผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้เกี่ยวข้องผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย อาทิ ผู้แทนสมาคมผู้ค้าปลีกไทย และผู้แทนสมาคมการค้าส่ง - ปลีกไทย

๒.๒ การศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ ด้วยการประมวลข้อมูลแสดงการเติบโตของธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ และธุรกิจค้าปลีกค้าส่งดั้งเดิมจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ ได้แก่ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า สมาคมผู้ค้าปลีกไทย และสมาคมการค้าส่งปลีกไทย

๒.๓ การวิเคราะห์ วิเคราะห์ข้อมูลในอดีตจนถึงปัจจุบันและคาดการณ์รูปแบบธุรกิจ (Business model) ของธุรกิจค้าปลีกในอนาคต สรุปปัญหา พิจารณากฎหมายที่มีอยู่แล้ว

๓. ข้อเท็จจริง

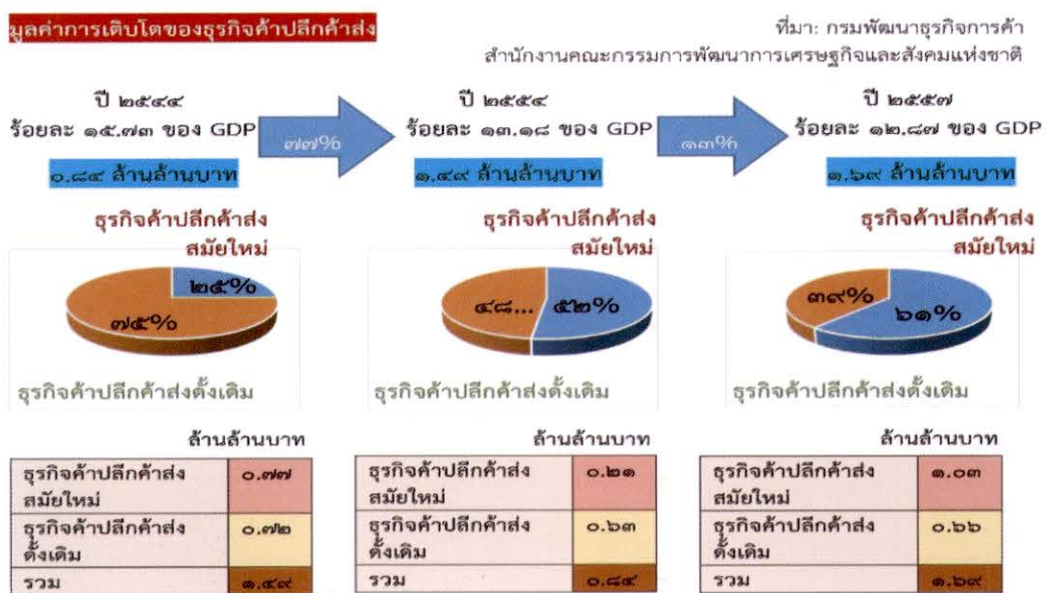
๓.๑ ความสำคัญของธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง ธุรกิจค้าปลีกค้าส่งเป็นธุรกิจบริการที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ นอกจากเป็นแหล่งสร้างรายได้สำคัญในประเทศแล้ว ยังเป็นแหล่งเชื่อมโยงและกระจายสินค้าขั้นสุดท้ายจากผู้ผลิตไปสู่ผู้บริโภค รวมทั้งเป็นฐานการส่งออกสินค้าอุปโภคบริโภคของไทยไปยังประเทศเพื่อนบ้าน

- มูลค่าของธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง ในปี ๒๕๕๗ การค้าปลีกค้าส่งมีส่วนร้อยละ ๑๒.๘๗ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ เป็นอันดับสองรองจากภาคอุตสาหกรรม โดยมีมูลค่าการค้าปลีกค้าส่งรวม ๑.๖๙ ล้านล้านบาท เติบโตขึ้นจากปี ๒๕๕๔ ซึ่งมีมูลค่าการค้าปลีกค้าส่งรวม ๐.๘๔ ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ ๑๐๑.๑๙ หรือ เพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละ ๗.๒๒ เปอร์เซ็นต์

- ความสำคัญต่อตลาดแรงงาน ธุรกิจค้าปลีกค้าส่งมีการจ้างงานราวร้อยละ ๑๕ ของการจ้างงานในประเทศ สูงเป็นอันดับสามรองจากภาคเกษตรและภาคบริการ โดยปี ๒๕๕๗ มีการจ้างแรงงานประมาณ ๖.๖ ล้านคน

- โครงสร้างของธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง ในอดีตจำนวนธุรกิจค้าปลีกค้าส่งดั้งเดิมมีส่วนที่สูงกว่าร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ โดยในปี ๒๕๕๔ ร้านค้าปลีกค้าส่งดั้งเดิมมีส่วนแบ่งตลาดถึงร้อยละ ๗๕ และร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ ๒๕ หลังจากนั้น ๑๐ ปีต่อมา ร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่มีการเจริญเติบโตอย่างก้าวกระโดด ทำให้โครงสร้างธุรกิจค้าปลีกค้าส่งเปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือ ร้านค้าปลีกค้าส่งดั้งเดิมมีส่วนแบ่งตลาดลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยปี ๒๕๕๔ และปี ๒๕๕๗ ร้านค้าปลีกค้าส่งดั้งเดิมมีส่วนแบ่งตลาดลดลงเป็นร้อยละ ๔๘ และ ๓๙ ตามลำดับ ขณะที่ร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่มีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๕๒ ในปี ๒๕๕๔ เป็นร้อยละ ๖๑ ในปี ๒๕๕๗ ตามลำดับ

มูลค่าการเติบโตของธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง

๓.๒ ประเภทของธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง แบ่งเป็น ๖ ประเภท ดังนี้

(๑) **ร้านค้าปลีกขนาดใหญ่** (Discount Store / Supercenter / Hypermarket) หมายถึง ร้านค้าปลีกที่มีพื้นที่ขายตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป จำหน่ายสินค้าอุปโภคบริโภคในชีวิตประจำวัน ทั้งหมวดอาหาร (Food) และหมวดที่มีใช้อาหาร (Non – Food) มีกลยุทธ์การตลาดที่สำคัญ คือ รูปแบบร้านค้าสมัยใหม่ ทำเล สิ่งอำนวยความสะดวก และสามารถจำหน่ายสินค้าที่ราคาต่ำกว่าราคาตลาด ได้แก่ เทสโก้ โลตัส บิ๊กซี

(๒) **ร้านค้าส่งขนาดใหญ่บริการตนเอง** (Cash & Carry) หมายถึง ร้านค้าส่งที่มีพื้นที่ขายตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป จำหน่ายสินค้าอุปโภคบริโภคในชีวิตประจำวัน ทั้งหมวดอาหาร (Food) และสินค้าหมวดที่มีใช้อาหาร (Non – Food) โดยสัดส่วนหมวดอาหาร (Food) มากกว่าสินค้าหมวดที่มีใช้อาหาร (Non – Food) และขายสินค้าในปริมาณมาก หรือเป็นขนาดหีบห่อ (pack size) ราคาขายส่งได้แก่ แม็คโคร

(๓) **ร้านซูเปอร์มาร์เก็ต** (Supermarket) หมายถึง ร้านค้าปลีกที่มีพื้นที่ขายตั้งแต่ ๔๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป จำหน่ายสินค้าอุปโภคบริโภคในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะหมวดอาหารที่มีความสดใหม่ และหลากหลายของสินค้า และหมวดอื่น ๆ ราคาจำหน่ายตามราคาตลาด เช่น ท็อปส์ ฟู้ดแลนด์ เป็นต้น

(๔) **ร้านสะดวกซื้อ** (Convenience Stores/ Express /Mini Mart) หมายถึง ร้านค้าปลีกที่มีพื้นที่ขายตั้งแต่ ๔๐ ตารางเมตรขึ้นไป จำหน่ายสินค้าอุปโภคบริโภคในชีวิตประจำวัน ทั้งสินค้าอาหารและสินค้าประเภทที่มีใช้อาหาร เน้นการบริการ ให้ความสะดวกแก่ลูกค้า จึงเลือกที่จะตั้งร้านในแหล่งชุมชนและเปิดบริการ ๒๔ ชั่วโมง เช่น เซเว่น อีเลฟเว่น แฟมิลี่มาร์ท เป็นต้น

(๕) **ห้างสรรพสินค้า** (Department Stores) หมายถึง ร้านค้าปลีกที่มีพื้นที่ขายตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป จำหน่ายสินค้าหลากหลายชนิด โดยเน้นที่สินค้าประเภทที่มีใช้อาหาร สินค้าที่ทันสมัย คุณภาพสูง จัดเรียงสินค้าเป็นแต่ละแผนกอย่างชัดเจน ราคาจำหน่ายตามราคาตลาดหรือสูงกว่าราคาตลาด โดยมีพนักงานบริการหน้าเคาน์เตอร์/พนักงานเดินบิล เช่น ห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัล เดอะมอลล์ โรบินสัน เป็นต้น

(๖) **ร้านสินค้าเฉพาะอย่าง** (Specialty Store) และ**ร้านสินค้าเฉพาะอย่างราคาถูก** (Category Killer) หมายถึง ร้านค้าปลีกขนาดใหญ่ที่มีพื้นที่ขายตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป และขนาดเล็กที่มีพื้นที่ขายตั้งแต่ ๒๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป จำหน่ายสินค้าประเภทที่มีใช้อาหารเฉพาะอย่าง มีความหลากหลายในชนิดสินค้าหรือรูปแบบของผลิตภัณฑ์ เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า เฟอร์นิเจอร์ อุปกรณ์ตกแต่งบ้าน ผลิตภัณฑ์เพื่อความงามหรือเพื่อสุขภาพ อุปกรณ์กีฬา เป็นต้น โดยมีพนักงานเป็นบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสินค้านั้น ๆ มาบริการให้คำแนะนำอย่างมีคุณภาพ ราคาสินค้าค่อนข้างสูง เช่น วัตสัน บิวตี้ เป็นต้น

๓.๓ ประเภทธุรกิจค้าปลีกค้าส่งของประเทศอื่น

จากการศึกษาข้อมูลธุรกิจค้าปลีกค้าส่งในต่างประเทศพบว่า มีการจัดประเภทหรือรูปแบบการจำหน่ายคล้ายกับที่มีอยู่ในประเทศไทย ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของประชาชนในแต่ละประเทศจะนิยมรูปแบบร้านค้าประเภทใดมากน้อยกว่ากัน โดยร้านค้าปลีกค้าส่งที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก มียอดจำหน่ายและรายได้สูงสุด ๑๐ อันดับแรกของโลก ล้วนมีเจ้าของกิจการที่มีสัญชาติในประเทศพัฒนาแล้วทั้งสิ้น และห้างเหล่านี้ได้มีการขยายการลงทุน เปิดสาขาในต่างประเทศด้วยตัวอย่างเช่น ห้าง Walmart ของสหรัฐฯ ห้าง Tesco ของสหราชอาณาจักร ห้าง Carrefour ของฝรั่งเศส และห้าง Metro ของเยอรมัน นอกจากนี้ยังมีห้างขนาดเล็กประเภทสะดวกซื้อ แม้ไม่ติดอยู่ใน ๑๐ อันดับแรกของโลก แต่มีสาขาอยู่มากมายในต่างประเทศ โดยในประเทศไทย ได้แก่ ร้านเซเว่น อีเลฟเว่น ที่เป็นของญี่ปุ่น (เดิมเป็นของสหรัฐฯ แต่ภายหลังถูกญี่ปุ่นซื้อกิจการ) เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบวิธีการเข้ามาดำเนินกิจการธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง โดยการขยายสาขาเข้ามาในประเทศไทย พบว่ามีประเด็นความแตกต่างอย่างเห็นได้ชัด ๒ ประเด็น ได้แก่

(๑) กรณีการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในต่างประเทศ ส่วนใหญ่จะเน้นให้มีการเสียภาษีเงินได้โดยแยกเสียตามสาขาในเมืองหรือจังหวัดที่ตั้งอยู่ ไม่ใช้วิธีการรวมเสียภาษีที่ส่วนกลาง ทั้งนี้ เพื่อให้ท้องถิ่นได้รับประโยชน์และรัฐมีการจัดเก็บรายได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย

(๒) กรณีการขยายสาขาของร้านสะดวกซื้อ กล่าวให้ชัดคือ เซเว่น อีเลฟเว่น และ แฟมิลีมาร์ท ในญี่ปุ่น นโยบายการขยายสาขาของบริษัทจะใช้วิธีการขายแฟรนไชส์ให้ผู้สนใจ โดยบริษัทจะไม่เข้าไปลงทุนขยายสาขาเอง ซึ่งแตกต่างโดยสิ้นเชิงเมื่อเข้ามาดำเนินกิจการในประเทศไทยที่บริษัทใช้วิธีการลงทุนขยายสาขาเอง แม้ในระยะหลังจะเพิ่มวิธีการขายแฟรนไชส์ให้ร้านค้าที่สนใจอีกวิธีหนึ่งก็ตาม

๓.๔ ช่องทางการจัดจำหน่ายเปลี่ยนแปลงไป

ในอดีตกระบวนการกระจายสินค้าอยู่ในความควบคุมของผู้ผลิตและผู้ค้าส่ง ผู้ค้าปลีกเพียงเลือกชนิดสินค้าที่คิดจะขายได้จากผู้ผลิตหรือผู้ค้าส่งมาจำหน่ายให้ผู้บริโภค โดยผู้ผลิตและผู้ค้าส่งจะเป็นผู้มีอำนาจกำหนดราคา เงื่อนไขการขายและชนิดสินค้าที่จะขาย โดยผู้ผลิตจะจัดสรรประโยชน์ให้กับผู้ค้าส่ง ทั้งยี่ปี่ว ซาปี่ว ซึ่งเป็นผู้กระจายสินค้าไปยังลูกค้าในทุกพื้นที่

ปัจจุบันช่องทางการจัดจำหน่ายได้เปลี่ยนแปลงไป ร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่กลายเป็นผู้ซื้อรายใหญ่ที่มีปริมาณการซื้อจำนวนมากจากการที่มีเครือข่ายสาขาจำนวนมาก อำนาจเริ่มเปลี่ยนมาเป็นของร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ ทำให้กระบวนการกระจายสินค้าอยู่ภายใต้อำนาจการควบคุมของร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่

๔. การเติบโตของธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่

(๑) ภาพรวมการเติบโตของธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ ในระยะเวลา ๑๕ ปีที่ผ่านมา ตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ ถึงปี ๒๕๕๗ ธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่มีอัตราการเติบโตเฉลี่ยร้อยละ ๒๖ ต่อปี โดยปี ๒๕๕๗ ธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่มีรายได้ประมาณ ๑.๐๓ ล้านล้านบาท เปรียบเทียบกับปี ๒๕๔๔ ซึ่งมีรายได้ประมาณ ๐.๒๑ ล้านล้านบาท ในระยะ ๑๑ ปีแรกตั้งแต่ ปี ๒๕๔๔ ถึงปี ๒๕๕๔ ธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่มีการเติบโตแบบก้าวกระโดดจากรายได้ ๐.๒๑ ล้านล้านบาท ในปี ๒๕๔๔ เพิ่มเป็น ๐.๗๗ ล้านล้านบาท ในปี ๒๕๕๔ หรือประมาณร้อยละ ๒๔ ต่อปี และหลังจากนั้นตั้งแต่ปี ๒๕๕๔ ถึงปี ๒๕๕๗ ธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่มีการเติบโตในอัตราที่ลดลง ประมาณร้อยละ ๘ ต่อปี จากรายได้ ๐.๗๗ ล้านบาท ในปี ๒๕๕๔ เพิ่มเป็น ๑.๐๓ ล้านล้านบาท ในปี ๒๕๕๗ (ตามแผนภาพมูลค่าการเติบโตของธุรกิจค้าปลีกค้าส่งหน้า ๒) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของแต่ละประเภท พบว่าร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่มีการขยายสาขาและอัตราการเติบโตดังต่อไปนี้

- **ร้านค้าปลีกขนาดใหญ่** (Discount Store / Supercenter / Hypermarket) ได้แก่ ห้างเทสโก้ โลตัส ห้างบิ๊กซี ห้างคาร์ฟู ปี ๒๕๔๔ มีจำนวน ๗๗ แห่ง ขยายสาขาเพิ่มเป็น ๒๔๓ แห่ง ในปี ๒๕๕๔ คิดเป็นการเติบโตอัตราร้อยละ ๒๐ ต่อปี และขยายสาขาเพิ่มเป็น ๓๖๖ แห่ง ในปี ๒๕๕๗ คิดเป็นการเติบโตอัตราร้อยละ ๑๓ ต่อปี
- **ร้านค้าส่งขนาดใหญ่บริการตนเอง** (Cash and Carry) ได้แก่ ห้างแม็คโคร ปี ๒๕๔๔ มีจำนวน ๒๐ แห่ง ขยายสาขาเพิ่มเป็น ๕๒ แห่ง ในปี ๒๕๕๔ คิดเป็นการเติบโตอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี และขยายสาขาเพิ่มเป็น ๗๗ แห่ง ในปี ๒๕๕๗ คิดเป็นการเติบโตอัตราร้อยละ ๑๒ ต่อปี
- **ร้านซูเปอร์มาร์เก็ต** (Supermarket) ได้แก่ เทสโก้ โลตัส ดีพาร์ทเมนท์โตร์และตลาดโลตัส บิ๊กซีมาร์เก็ต ท็อปส์ วิลล่ามาร์เก็ต ฟู้ดแลนด์ โฮมเฟรชมาร์ท และอื่น ๆ ปี ๒๕๔๔ มีจำนวน ๘๘ แห่ง ขยายสาขาเพิ่มเป็น ๒๖๓ แห่ง ในปี ๒๕๕๔ คิดเป็นการเติบโตอัตราร้อยละ ๑๘ ต่อปี และขยายสาขาเพิ่มเป็น ๔๓๓ แห่ง ในปี ๒๕๕๗ คิดเป็นการเติบโตอัตราร้อยละ ๑๖ ต่อปี
- **ร้านสะดวกซื้อ** (Convenient Store) ได้แก่ ร้านเซเว่น อีเลฟเว่น เทสโก้ โลตัสเอ็กซ์เพรส มินิบิ๊กซี แฟมิลี่มาร์ท และอื่น ๆ ปี ๒๕๔๔ มีจำนวน ๒,๑๑๗ แห่ง ขยายสาขาเพิ่มเป็น ๙,๓๓๐ แห่ง ในปี ๒๕๕๔ คิดเป็นการเติบโตอัตราร้อยละ ๓๑ ต่อปี และขยายสาขาเพิ่มเป็น ๑๓,๖๘๔ แห่ง ในปี ๒๕๕๗ คิดเป็นการเติบโตอัตราร้อยละ ๑๒ ต่อปี
- **ห้างสรรพสินค้า** (Department Store) ได้แก่ ห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัล ห้างสรรพสินค้าโรบินสัน ห้างสรรพสินค้าเดอะมอลล์ และอื่น ๆ ปี ๒๕๔๔ มีจำนวน ๔๖ แห่ง ขยายสาขาเพิ่มเป็น ๕๓ แห่ง ในปี ๒๕๕๔ คิดเป็นการเติบโตอัตราร้อยละ ๒ ต่อปี และขยายสาขาเพิ่มเป็น ๖๙ แห่ง ในปี ๒๕๕๗ คิดเป็นการเติบโตอัตราร้อยละ ๘ ต่อปี

● ร้านสินค้าเฉพาะอย่าง (Specialty Store) ได้แก่ วัตสัน เพาเวอร์บาย B2S ออฟฟิศ ดีโป้ และอื่น ๆ ปี ๒๕๔๔ มีจำนวน ๒๔๑ แห่ง ขยายสาขาเพิ่มเป็น ๑,๕๓๑ แห่ง ในปี ๒๕๕๔ คิดเป็น ร้อยละ ๔๙ ต่อปี และขยายสาขาเพิ่มเป็น ๒,๐๐๐ แห่ง ในปี ๒๕๕๗ คิดเป็นร้อยละ ๘ ต่อปี

ตาราง ๑ จำนวนสาขาและอัตราการเติบโตต่อปีของร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่

ประเภท	ปี ๒๕๔๔		ปี ๒๕๕๔		ปี ๒๕๕๗	
	จำนวน สาขา	Δ (%) /ปี	จำนวน สาขา	Δ (%) /ปี	จำนวน สาขา	Δ (%) /ปี
ร้านค้าปลีกขนาดใหญ่	๓๗	-	๒๔๓	๒๐	๓๖๖	๑๓
ร้านค้าส่งขนาดใหญ่ บริการตนเอง	๒๐	-	๕๒	๑๕	๗๗	๑๒
ร้านซูเปอร์มาร์เก็ต	๘๘	-	๒๖๓	๑๘	๔๓๓	๑๖
ร้านสะดวกซื้อ	๒,๑๑๗	-	๙,๓๓๐	๓๑	๑๓,๖๘๔	๑๒
ห้างสรรพสินค้า	๔๖	-	๕๓	๒	๖๙	๘
ร้านสินค้าเฉพาะอย่าง	๒๔๑	-	๑,๕๓๑	๔๙	๒,๐๐๐	๘
รวมจำนวนสาขา	๒,๕๘๙	-	๑๑,๔๗๒	๓๑	๑๖,๖๒๙	๑๑

ที่มา : สมาคมผู้ค้าปลีกไทย

Neilsen Company (Thailand) Limited
กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์

(๒) การขยายสาขาของร้านค้าปลีกสมัยใหม่ภายใต้กลุ่มทุน (Holding Company) จากข้อเท็จจริงข้างต้นจะพบว่ารูปแบบการค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่มีความหลากหลายและมีการพัฒนาไปอย่างมาก รวมถึงมีการควบรวมธุรกิจในแต่ละระดับ หากพิจารณาถึงลงไปอีกจะพบว่าธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่จะมีกลุ่มธุรกิจหลัก ๔ กลุ่ม ดังนี้

๑) กลุ่ม Tesco ดำเนินการโดยบริษัทเอก-ชัย ดิสทริบิวชั่นซิสเต็ม จำกัด ภายใต้ชื่อ “เทสโก้ โลตัส” ซึ่งมีร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่หลายรูปแบบและขนาด ดังนี้

● **ร้านค้าปลีกขนาดใหญ่** มีจำนวน ๓ รูปแบบ ได้แก่ เทสโก้ โลตัส คิวมาร์ทและเอ็กซ์ตร้า มีจำนวน ๓๓ สาขาในปี ๒๕๔๔ ต่อมาปี ๒๕๕๔ ขยายสาขาเพิ่มเป็น ๑๓๕ สาขา คิดเป็นการเติบโตอัตรา ร้อยละ ๒๘ ต่อปี และขยายสาขาเพิ่มเป็น ๑๖๖ สาขาในปี ๒๕๕๗ คิดเป็นการเติบโตอัตรา ร้อยละ ๖ ต่อปี

● **ซูเปอร์มาร์เก็ต** ได้แก่ ตลาดโลตัส มีจำนวน ๑๓๐ สาขาในปี ๒๕๕๔ และขยายสาขาเพิ่มเป็น ๑๘๗ สาขา ในปี ๒๕๕๗ คิดเป็นการเติบโตอัตรา ร้อยละ ๓๓ ต่อปี

- **ร้านสะดวกซื้อ** ได้แก่ โลตัสเอ็กซ์เพรส มีจำนวน ๒ สาขาในปี ๒๕๔๔ ต่อมาปี ๒๕๕๔ ขยายสาขาเพิ่มเป็น ๗๕๕ สาขา คิดเป็นการเติบโตอัตราร้อยละ ๓,๔๒๓ ต่อปี และขยายสาขาเพิ่มเป็น ๑,๔๒๙ สาขา ในปี ๒๕๕๗ คิดเป็นการเติบโตอัตราร้อยละ ๒๒ ต่อปี

๒) **กลุ่มซีพี** ดำเนินการโดยบริษัทซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน) มีธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ในเครือ ดังนี้

- **ร้านค้าส่งขนาดใหญ่**บริการตนเอง ได้แก่ แม็คโคร มีจำนวน ๒๐ สาขาในปี ๒๕๔๔ ต่อมาปี ๒๕๕๔ ขยายสาขาเพิ่มเป็น ๕๒ สาขา คิดเป็นการเติบโตอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี และขยายสาขาเพิ่มเป็น ๗๗ สาขาในปี ๒๕๕๗ คิดเป็นการเติบโตอัตราร้อยละ ๑๒ ต่อปี

- **ร้านสะดวกซื้อ** ได้แก่ เซเว่น อีเลฟเว่น ซีพี เฟรชมาร์ท มีจำนวน ๑,๗๒๒ สาขาในปี ๒๕๔๔ ต่อมาปี ๒๕๕๔ ขยายสาขาเพิ่มเป็น ๖,๒๗๖ สาขา คิดเป็นการเติบโตอัตราร้อยละ ๒๔ ต่อปี และขยายสาขาเพิ่มเป็น ๘,๗๖๑ สาขาในปี ๒๕๕๗ คิดเป็นการเติบโตอัตราร้อยละ ๑๐ ต่อปี

๓) **กลุ่มเบอร์ลี่ ยุคเกอร์ จำกัด (มหาชน)** ได้เข้าซื้อหุ้นของคาสโนกรุป ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของ บริษัท บิ๊กซี ซูเปอร์เซ็นเตอร์ (ประเทศไทย) จำกัด เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ที่ผ่านมา ทำให้กลุ่มเบอร์ลี่ ยุคเกอร์ มีร้านค้าปลีกค้าส่งในเครือ ดังนี้

- **ร้านค้าปลีกขนาดใหญ่** มีจำนวน ๔ รูปแบบ ได้แก่ บิ๊กซี บิ๊กซีเอ็กซ์ตรา บิ๊กซี จัมโบ้ และ เอ็มเอ็ม เมก้า มาร์เก็ต มีจำนวน ๒๙ สาขาในปี ๒๕๔๔ ต่อมาปี ๒๕๕๔ ขยายสาขาเพิ่มเป็น ๑๐๘ สาขา คิดเป็นการเติบโตอัตราร้อยละ ๒๕ ต่อปี และขยายสาขาเพิ่มเป็น ๑๒๔ สาขาในปี ๒๕๕๗ คิดเป็นการเติบโตอัตราร้อยละ ๔ ต่อปี

- **ซูเปอร์มาร์เก็ต** ได้แก่ บิ๊กซี มาร์เก็ต มีจำนวน ๑๒ สาขาในปี ๒๕๕๔ ต่อมาปี ๒๕๕๗ ขยายสาขาเพิ่มเป็น ๓๕ สาขา คิดเป็นการเติบโตอัตราร้อยละ ๕๒ ต่อปี

- **ร้านสะดวกซื้อ** ได้แก่ มินิบิ๊กซี มีจำนวน ๕๐ สาขาในปี ๒๕๕๔ ต่อมาปี ๒๕๕๗ ขยายสาขาเพิ่มเป็น ๓๒๔ สาขา คิดเป็นการเติบโตอัตราร้อยละ ๑๓๗ ต่อปี

๔) **กลุ่มเซ็นทรัล** ดำเนินการโดยบริษัทในเครือเซ็นทรัล ที่ประกอบธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ ซึ่งมีธุรกิจ ดังนี้

- **ห้างสรรพสินค้า** ได้แก่ ห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัล ห้างสรรพสินค้าโรบินสัน ห้างสรรพสินค้าเซ็น มีจำนวน ๓๑ สาขาในปี ๒๕๔๔ ต่อมาปี ๒๕๕๔ ขยายสาขาเพิ่มเป็น ๔๔ สาขา คิดเป็นการเติบโตอัตราร้อยละ ๔ ต่อปี และขยายสาขาเพิ่มเป็น ๕๙ สาขาในปี ๒๕๕๗ คิดเป็นการเติบโตอัตราร้อยละ ๙ ต่อปี

- **ซูเปอร์มาร์เก็ต** มีจำนวน ๕ รูปแบบ ได้แก่ เซ็นทรัล ฟู้ดฮอลล์ ท็อปส์มาร์เก็ต ท็อปส์ซูเปอร์ ซูเปอร์คัมและซูเปอร์คัมขายส่ง มีจำนวน ๔๓ สาขาในปี ๒๕๔๔ ต่อมาปี ๒๕๕๔ ขยายสาขาเพิ่มเป็น ๙๗ สาขา คิดเป็นการเติบโตอัตราร้อยละ ๑๒ ต่อปี และขยายสาขาเพิ่มเป็น ๑๒๒ สาขาในปี ๒๕๕๗ คิดเป็นการเติบโตอัตราร้อยละ ๗ ต่อปี

● **ร้านสะดวกซื้อ** ได้แก่ ท็อปส์ เดลี่ แฟมิลีมาร์ท มีจำนวน ๑๖๐ สาขาในปี ๒๕๕๔ ต่อมาปี ๒๕๕๕ ขยายสาขาเพิ่มเป็น ๖๓๙ สาขา คิดเป็นการเติบโตอัตราร้อยละ ๒๗ ต่อปี และขยายสาขาเพิ่มเป็น ๑,๒๒๓ สาขาในปี ๒๕๕๗ คิดเป็นการเติบโตอัตราร้อยละ ๒๓ ต่อปี

ตาราง ๒ จำนวนสาขาและอัตราการเติบโตต่อปีของร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ของกลุ่มทุนใหญ่

กลุ่มบริษัท	ปี ๒๕๕๔		ปี ๒๕๕๕		ปี ๒๕๕๗	
	จำนวนสาขา	Δ (%) / ปี	จำนวนสาขา	Δ (%) / ปี	จำนวนสาขา	Δ (%) / ปี
กลุ่ม Tesco						
ร้านค้าปลีกขนาดใหญ่ (ได้แก่ เทสโก้ โลตัส, คิวมา, เอ็กซ์ตรา)	๓๓	-	๑๓๕	๒๘	๑๖๖	๖
ซูเปอร์มาร์เก็ต (ได้แก่ ตลาดโลตัส)	-	-	๑๓๐	-	๑๘๗	๓๓
ร้านสะดวกซื้อ (ได้แก่ เทสโก้ โลตัส เอ็กซ์เพรส)	๒	-	๗๕๕	๓,๔๒๓	๑,๔๒๙	๒๒
กลุ่มเบอร์ลี่ ยุคเกอร์						
ร้านค้าปลีกขนาดใหญ่ (ได้แก่ บิ๊กซี, บิ๊กซี เอ็กซ์ตรา, บิ๊กซี จัมโบ้ เอ็มเอ็ม เมก้า มาร์เก็ต)	๒๙	-	๑๐๘	๒๕	๑๒๔	๔
ซูเปอร์มาร์เก็ต (ได้แก่ บิ๊กซี มาร์เก็ต)	๐	-	๑๒	-	๓๕	๕๒
ร้านสะดวกซื้อ(ได้แก่ มินิบิ๊กซี)	๐	-	๕๐	-	๓๒๔	๑๓๗
กลุ่ม CP						
ร้านค้าส่งขนาดใหญ่บริการตนเอง (ได้แก่ แม็คโคร)	๒๐	-	๕๒	๑๕	๗๗	๑๒
ร้านสะดวกซื้อ (ได้แก่ เซเว่น อีเลฟเว่น, ซีพี เฟรชมาร์ท)	๑,๗๒๒	-	๖,๒๗๖	๒๔	๘,๗๖๑	๑๐
กลุ่มเซ็นทรัล						
ห้างสรรพสินค้า (ได้แก่ ห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัล, ห้างสรรพสินค้าโรบินสัน เซ็น)	๓๑	-	๔๔	๔	๕๙	๙
ซูเปอร์มาร์เก็ต (ได้แก่ เซ็นทรัล ฟู้ดฮอลล์, ท็อปส์ มาร์เก็ต , ท็อปส์ ซูเปอร์, ซูเปอร์คัม, ซูเปอร์คัม ขยายส่ง)	๔๓	-	๙๗	๑๒	๑๒๒	๗
ร้านสะดวกซื้อ (ได้แก่ ท็อปส์ เดลี่, แฟมิลีมาร์ท)	๑๖๐	-	๖๓๙	๒๗	๑,๒๒๓	๒๓

ที่มา : สมาคมผู้ค้าปลีกไทย Nielsen Company (Thailand) Limited กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์

๕. การผลักดันร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง พ.ศ. ของกระทรวงพาณิชย์

๕.๑ การขยายตัวอย่างรวดเร็วของธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ ส่งผลกระทบต่อธุรกิจค้าปลีกค้าส่งดั้งเดิม ทำให้ไม่สามารถแข่งขันได้และต้องเลิกกิจการไป กระทรวงพาณิชย์ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการยกร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง พ.ศ. เพื่อเป็นการกำกับดูแล ควบคุม การขยายสาขาและจัดระเบียบการประกอบธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง ให้สามารถดำรงอยู่ได้ตามสภาพเศรษฐกิจ การค้าและสภาพแวดล้อม ในแต่ละท้องถิ่น จึงมีการดำเนินการ ดังนี้

(๑) **ผลักดันร่างฯ ฉบับที่ ๑ ปี ๒๕๔๔** กระทรวงพาณิชย์ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง พ.ศ. ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบในหลักการของร่างฯ หากแต่ร่างฯ ดังกล่าวถูกต่อต้านจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องในธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง โดยอ้างว่าเนื้อหาของร่างฯ ขัดกับหลักการค้าเสรี ไม่ส่งเสริมให้เกิดการค้าการลงทุน ทำให้คณะรัฐมนตรีไม่ผ่านร่างฯ และมีมติให้กระทรวงมหาดไทยและหน่วยงานอื่นนำกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องมาบังคับใช้ที่สำคัญ ได้แก่ พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ และพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อแก้ปัญหาการขยายตัวของร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ (๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๕)

(๒) **ผลักดันร่างฯ ฉบับที่ ๒ ในปี ๒๕๕๐** กระทรวงพาณิชย์ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง พ.ศ. (ฉบับที่ ๒) และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบในหลักการของร่างฯ (ฉบับที่ ๒) ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ โดยส่งให้คณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา (๘ พฤษภาคม ๒๕๕๐) ก่อนส่งให้รัฐสภา ซึ่งรัฐสภาได้มีมติรับหลักการร่างฯ ดังกล่าวแล้วแต่สมาชิกสภานิติบัญญัติได้หมดวาระลง ก่อนตามการสิ้นสุดวาระของรัฐบาลขณะนั้น เป็นผลให้ร่างฯ ยังค้างการพิจารณา แม้ภายหลังมีการเลือกตั้งและจัดตั้งรัฐบาลใหม่ แต่รัฐบาลใหม่ก็มีได้ร้องขอให้รัฐสภาพิจารณาร่างฯ ดังกล่าว ทำให้ร่างฯ เป็นอันตกไป (๑๑ มีนาคม ๒๕๕๑)

(๓) **ผลักดันร่างฯ ฉบับที่ ๓ ในปี ๒๕๕๒** ระหว่างที่ร่างฯ ยังไม่สามารถออกมาใช้บังคับ ร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ได้มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยมุ่งเน้นให้ครอบคลุมในหัวเมือง และจังหวัดต่าง ๆ นอกจากนี้ ผู้ประกอบธุรกิจร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ยังได้ปรับธุรกิจให้มีขนาดเล็กลง เป็นรูปแบบร้านสะดวกซื้อ เพื่อเข้าถึงกลุ่มผู้บริโภคในพื้นที่ต่าง ๆ มากขึ้น ในปี ๒๕๕๒ กระทรวงพาณิชย์และสำนักงานคณะผู้แทนการค้าไทย จึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง พ.ศ. ... เข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่ง โดยคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบในร่างฯ ทั้ง ๒ ฉบับ ที่ได้มีการปรับปรุงและให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณารวมเป็นฉบับเดียว (๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๒)

(๔) **การถอนร่างฯ ของกระทรวงพาณิชย์ ในปี ๒๕๕๗** หลังจากคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง พ.ศ. แล้วเสร็จ ได้ส่งให้กระทรวงพาณิชย์พิจารณายืนยันร่างฯ ก่อนเสนอคณะรัฐมนตรี อย่างไรก็ตาม โดยที่กระทรวงพาณิชย์พิจารณาแล้วเห็นว่าร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ได้มีการพัฒนาและขยายสาขาเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก ทั้งในระดับอำเภอ ตำบลและหมู่บ้าน จนไม่อาจใช้มาตรการควบคุมในเชิงโครงสร้างได้ กล่าวคือ

โครงสร้างธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง สภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหา

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง พ.ศ. มีเนื้อหาที่ไม่ทันสมัยกับสถานการณ์การค้าปลีกค้าส่งในขณะนั้น และการมีพระราชบัญญัติดังกล่าวจะเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการเข้าสู่ตลาดของผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกค้าส่งรายใหม่ ดังนั้น กระทรวงพาณิชย์จึงเสนอคณะรัฐมนตรี พิจารณาขอถอนร่างพระราชบัญญัติ ดังกล่าว ซึ่งต่อมาคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๗ อนุมัติให้ถอนร่างพระราชบัญญัติฯ ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ

๕.๒ สารสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง พ.ศ.

(๑) เจตนารมณ์ของกฎหมาย เพื่อจัดระเบียบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง เฉพาะธุรกิจบางประเภทที่ประกาศกำหนด และเพื่อแก้ไขปัญหาการขยายตัวของธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบต่อธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งแบบดั้งเดิม อีกทั้งเพื่อเป็นการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งรายย่อยดั้งเดิม

(๒) องค์การบังคับใช้กฎหมาย คือ คณะกรรมการการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง (คปส.) ซึ่งมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นประธานกรรมการ กรรมการจากส่วนราชการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง และอธิบดีกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์เป็นกรรมการและเลขาธิการ รวม ๑๓ คน เพื่อทำหน้าที่ให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงเกี่ยวกับการกำหนดประเภทธุรกิจค้าปลีกค้าส่งที่ต้องขออนุญาตและหลักเกณฑ์ เงื่อนไข การพิจารณาคำขออนุญาตประกอบธุรกิจ การตั้งสาขา กำหนดนโยบายสนับสนุน ส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจค้าปลีกค้าส่งรายย่อยดั้งเดิม ฯลฯ ทั้งนี้ มีสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการกลางว่าด้วยการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ทำหน้าที่ปฏิบัติงานธุรการของคณะกรรมการฯ คณะอนุกรรมการ ติดตามความเคลื่อนไหวสถานการณ์สภาพปัญหาของธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการฯ มอบหมาย

(๓) สารสำคัญ กำหนดประเภทธุรกิจค้าปลีกค้าส่งที่ต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีกรมการค้าภายใน โดยพิจารณาจาก ขนาดพื้นที่ของสถานค้าปลีกหรือค้าส่ง และยอดรายได้ของทุกสาขา รวมกัน ทั้งนี้ การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

๖. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ระหว่างที่ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง พ.ศ. ยังไม่สามารถออกมาใช้บังคับ คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้นำกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจค้าปลีกค้าส่งมาบังคับใช้ก่อนซึ่งมีกฎหมายของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

(๑) กรมโยธาธิการและผังเมือง กระทรวงมหาดไทย

- พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ มีวัตถุประสงค์เพื่อวางแผนและผังเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชนเมืองและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนทั้งทางตรงและทางอ้อมในเรื่องความปลอดภัย สุขลักษณะ และสวัสดิภาพทางสังคม รวมถึงการกำหนดสถานที่ตั้งอาคารพาณิชย์กรรม โดยวัดจากระยะห่างจากเขตเทศบาล

● พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมสถาปัตยกรรมความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม รวมถึงการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร ดังนั้น การก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้ายอาคารจึงจำเป็นต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อน

(๒) สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

● พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคโดยการกำหนดคุณภาพ ราคาสินค้าและบริการเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมตามสมควรแก่ผู้บริโภคตรวจสอบ ดูแลการผลิตและการจำหน่ายสินค้า บริการที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้บริโภคเพื่อประโยชน์ต่อผู้บริโภคในด้านความเป็นธรรม รวมถึงคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับการได้รับข้อมูลข่าวสาร คำพรรณนาคุณภาพที่ถูกต้อง และเพียงพอเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ

● พระราชบัญญัติความรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๑ มีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคที่ได้รับอันตรายหรือความเสียหายจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย โดยใช้หลักความรับผิดโดยเด็ดขาดมาใช้บังคับกับผู้ประกอบการที่ทำให้ผู้บริโภคได้รับความเสียหายโดยไม่จำเป็นต้องพิสูจน์ถึงความไม่ปลอดภัยของสินค้า

(๓) กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์

● พระราชบัญญัติว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ พ.ศ. ๒๕๔๒ มีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้รับความเป็นธรรมด้านราคาโดยป้องกันมิให้ราคาสินค้า ค่าบริการสูงเกินสมควร รวมทั้งการดูแลให้มีปริมาณสินค้าที่เพียงพอต่อการบริโภคภายในประเทศ

● พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ มีวัตถุประสงค์เพื่อกำกับดูแลพฤติกรรมทางการค้าของผู้ประกอบธุรกิจให้มีการแข่งขันอย่างเสรีเป็นธรรมและดูแลไม่ให้เกิดการผูกขาดหรือลดจำกัดการแข่งขัน

(๔) กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

● พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมป้องกันมลพิษ ส่งเสริมให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่ดีมีผลดีต่อสุขภาพอนามัย โดยกำหนดให้ต้องมีการทำรายงานผลกระทบเบื้องต้นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ทั้งด้านกายภาพและสังคม รวมถึงเศรษฐกิจด้วย

๗. ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการค้าในธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง

ธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่มีการเติบโตอย่างมากในระยะเวลาสิบกว่าปีที่ผ่านมา (ปี ๒๕๔๔ ถึงปี ๒๕๕๗) เนื่องจาก

(๑) การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้บริโภค ผู้บริโภคปัจจุบันมีการศึกษาดีขึ้น มีการศึกษาค้นคว้าความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ตนสนใจจะบริโภคมากขึ้น หรือสินค้าที่ต้องการจะซื้อจะต้องผ่านการกลั่นกรองอย่างดี การใช้จ่ายจะต้องได้สินค้าที่เหมาะสมกับราคามากที่สุด และด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัยทำให้ร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้มากกว่าธุรกิจค้าปลีกค้าส่งดั้งเดิม

(๒) รายได้ต่อหัวที่เพิ่มขึ้น รายได้ต่อหัวของประชากรไทยเพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละประมาณร้อยละ ๖.๔๔ (ปี ๒๕๔๔ - ๒๕๕๖) หรืออยู่ที่ประมาณ ๘๗,๑๗๔ บาท ต่อคนต่อปี ในปี ๒๕๕๖ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงกำลังซื้อที่เพิ่มขึ้น และส่งผลต่อเนื่องถึงพฤติกรรมการใช้จ่ายของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป

(๓) การขยายตัวของชุมชนเมือง แม้ชุมชนส่วนใหญ่จะกระจุกตัวอยู่ในกรุงเทพฯ แต่ในต่างจังหวัดก็มีความเป็นเมืองมากขึ้น ร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่จึงได้มีการปรับลดขนาดลงเป็นรูปแบบของร้านสะดวกซื้อหรือซูเปอร์มาร์เก็ตขนาดเล็ก ทำให้สามารถเติบโตไปตามที่อยู่อาศัยที่เกิดขึ้นใหม่จำนวนมากได้ง่ายกว่ารูปแบบร้านค้าปลีกขนาดใหญ่ ในขณะที่เดียวกันก็มีร้านค้าปลีกค้าส่งดั้งเดิมรายใหม่เกิดขึ้นตามบริเวณตรอกซอกซอยที่อยู่ลึกเข้าไปจากถนนใหญ่ เนื่องมาจากการขยายตัวของประชากรในเขตเมือง โดยเฉพาะแรงงานที่ย้ายถิ่นเข้ามาในพื้นที่ ทำให้เกิดร้านค้าปลีกค้าส่งดั้งเดิมแห่งใหม่เกิดขึ้นด้วย

(๔) เทคโนโลยีสารสนเทศ ปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศมีบทบาทต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนและรูปแบบการทำธุรกิจค้าปลีกแบบ E - Commerce หรือการซื้อขายผ่านระบบสื่อสารหรือพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์เริ่มขยายวงกว้างมากยิ่งขึ้น ทำให้ช่องทางการค้าปลีกเปิดกว้างและสามารถเข้าถึงลูกค้าเป้าหมายได้อย่างกว้างขวาง และยอดการจับจ่ายใช้สอยผ่านออนไลน์เพิ่มขึ้นทุกปี ล่าสุดสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (EIDA) กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้สำรวจมูลค่าธุรกิจ E - Commerce ปี ๒๕๕๗ พบว่ามีมูลค่า ๒.๐๓ ล้านล้านบาท และมีอัตราการเติบโตอย่างต่อเนื่องร้อยละ ๓.๕๖ ซึ่งสอดคล้องธุรกิจค้าปลีกของต่างประเทศที่มีการซื้อขายสินค้าแบบออนไลน์เพิ่มมากขึ้น เช่น กรณีห้างวอลมาร์ทซึ่งเป็นห้างสรรพสินค้ารายใหญ่ในสหรัฐอเมริกาประกาศปิดสาขา ๒๖๙ แห่งทั่วโลก หลังประสบปัญหายอดขายตกเนื่องจากพฤติกรรมของผู้บริโภคสินค้าที่หันไปซื้อสินค้าจากร้านค้าปลีกออนไลน์อย่างอเมซอนแทน

(๕) วิถีชีวิตของประชากร ปัจจุบันประชากรรุ่นหนุ่มสาวจนถึงวัยทำงานส่วนใหญ่จะอยู่ในชุมชนเมือง มีรูปแบบชีวิตที่เร่งรีบ นิยมการซื้อสินค้าจากร้านค้าที่มีการตกแต่งร้านทันสมัย ต้องการความสะดวกรวดเร็วในการจับจ่ายสินค้า และความหลากหลายของสินค้า สามารถเลือกซื้อสินค้าได้อย่างอิสระ ซึ่งร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ได้เข้ามาสร้างข้อได้เปรียบด้านการแข่งขัน ด้วยการตอบสนองต่อวิถีชีวิตของประชากรที่เปลี่ยนแปลงไป ได้ดีกว่าร้านค้าปลีกค้าส่งดั้งเดิมที่ไม่สามารถปรับตัวได้ทันกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

๘. การวิเคราะห์

๘.๑ ผลกระทบจากการขยายตัวของร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่

(๑) **ผลกระทบต่อผู้บริโภค** การแข่งขันที่รุนแรงในธุรกิจค้าปลีกค้าส่งจะส่งผลให้ผู้บริโภคได้รับประโยชน์ในระยะสั้นทั้งในด้านราคาที่ต่ำลง คุณภาพของสินค้าหรือการให้บริการที่ดีขึ้น และเพิ่มทางเลือกให้แก่ผู้บริโภคมากขึ้น

(๒) **ผลกระทบต่อร้านค้าปลีกค้าส่งดั้งเดิม** ภายใต้ระบบทุนนิยม การแข่งขันถือเป็นหัวใจสำคัญซึ่งผู้ประกอบการธุรกิจทุกขนาดจำเป็นต้องปรับตัว ร้านค้าปลีกค้าส่งดั้งเดิมเป็นส่วนหนึ่งในระบบทุนนิยมได้มีการปรับตัวไปในหลากหลายรูปแบบ ส่วนหนึ่งต้องยอมรับว่าเป็นผลมาจากการขยายตัวของร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ แต่ขณะเดียวกัน ผู้ประกอบการธุรกิจค้าปลีกค้าส่งดั้งเดิมก็ได้รับประโยชน์จากการขยายตัวของร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ในอีกทางหนึ่งด้วย ซึ่งหากจะกล่าวถึงผลกระทบของธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ในแต่ละรูปแบบที่มีต่อร้านค้าปลีกค้าส่งดั้งเดิม สรุปได้ดังนี้

- **ร้านค้าปลีกขนาดใหญ่ (Discount Store / Supercenter / Hypermarket) และร้านค้าส่งค้าปลีกขนาดใหญ่บริการตนเอง (Cash and Carry)** ซึ่งเน้นขายสินค้าในปริมาณมากและราคาถูก โดยในปัจจุบันร้านค้าปลีกค้าส่งดั้งเดิมใช้ร้านค้าปลีกขนาดใหญ่เป็นแหล่งจัดหาสินค้าราคาถูกเพื่อสร้างทางเลือกให้กับตนเองจากเดิมที่ต้องซื้อสินค้าจากยี่ปั้ว ซาปั้ว ถือเป็นช่องทางอำนวยความสะดวกทางการค้าร่วมกัน ยกเว้นร้านค้าปลีกดั้งเดิมที่ตั้งอยู่ใกล้กับร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่จะได้รับผลกระทบโดยตรงจากการขยายตัวของห้างค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ เนื่องจากร้านค้าปลีกสมัยใหม่จำหน่ายสินค้าราคาถูกกว่าและรูปแบบร้านค้ามีความทันสมัยและบริการที่ดีกว่า

- **ร้านสะดวกซื้อ (Convenient Store)** จากข้อเท็จจริงจะพบว่า ร้านสะดวกซื้อเป็นคู่แข่งโดยตรงและส่งผลกระทบต่อร้านค้าปลีกดั้งเดิม เนื่องจากจำหน่ายปลีกสินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็นในชีวิตประจำวันเช่นเดียวกัน แต่หากพิจารณาถึงภาระต้นทุนค่าบริหารจัดการของร้านสะดวกซื้อแล้ว จะพบว่าร้านสะดวกซื้อที่มีภาระต้นทุนที่สูงกว่าทั้งด้านการบริหารจัดการ ด้านบุคลากร และอัตราสูญเสียและเสียหาย รวมทั้งการปรับเปลี่ยนชนิด/ประเภทสินค้าที่จะจำหน่าย เนื่องจากเป็นระบบที่ใหญ่ มีเครือข่ายที่ซับซ้อนและต้องบริหารจัดการจากส่วนกลาง แต่โซ่หน่วยหรือร้านค้าปลีกดั้งเดิมสามารถปรับเปลี่ยนประเภทสินค้าได้ง่ายและรวดเร็วกว่า ซึ่งหากร้านค้าปลีกค้าส่งดั้งเดิมสามารถศึกษาวิเคราะห์ความต้องการของกลุ่มลูกค้าเป้าหมายของตนเองได้แล้ว จะสามารถนำเสนอสินค้าที่ตรงตามความต้องการของผู้บริโภคได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่า

(๓) **ผลกระทบต่อผู้ผลิตหรือผู้จัดจำหน่าย (Suppliers)** การที่ร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่กลายเป็นผู้มีอำนาจในกระบวนการจัดจำหน่ายทำให้สามารถใช้อำนาจดังกล่าวในการต่อรองหรือกำหนดเงื่อนไขต่าง ๆ ให้ผู้ผลิตและผู้ค้าส่งต้องปฏิบัติตาม เช่น การขอให้ผู้ผลิตหรือผู้ค้าส่งให้ส่วนลดราคาแก่ร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ ในสัดส่วนที่สูงกว่าปกติ ทำให้ผู้ผลิตหรือผู้จัดจำหน่าย (Suppliers) ต้องยอมจำหน่ายสินค้าในราคาที่ขาดทุน หรือใกล้กับราคาทุนในหลายๆครั้ง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์

ของสินค้า (Brand Image) เนื่องจากการขายในราคาต่ำอาจทำให้ผู้บริโภคหันไปซื้อสินค้ายี่ห้ออื่นแทน นอกจากนี้ ร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ยังใช้อำนาจต่อรองที่เหนือกว่าผู้ผลิต/ผู้จัดจำหน่ายเรียกเก็บค่าใช้จ่ายอื่นอย่างไม่เป็นธรรม เช่น ค่าวางสินค้า เงื่อนไขค่าตอบแทนในการรับสินค้าไปจำหน่ายขายปลีกในสาขา เป็นต้น

(๔) **กระทบต่อภาครัฐ** มีปัญหาในการบริหารจัดการเพื่อสร้างความสมดุลระหว่างธุรกิจค้าปลีกค้าส่งดั้งเดิมและธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ ประกอบกับปัจจุบันร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่สามารถนำต้นทุนจากการเปิดสาขาใหม่ไปรวมกับบัญชีรายรับ-รายจ่าย ณ สำนักงานแห่งใหญ่ หรือนำผลดำเนินการของแต่ละสาขามาคำนวณรวมที่ส่วนกลางได้ ตามประมวลกฎหมายรัชฎากรเดิม มีผลให้สามารถหักขาดทุนของแต่ละสาขาออกจากรายได้ ในกรณีนี้ ภาครัฐจะจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลได้น้อยกว่าที่ควรจะเป็น

๘.๒ **โครงสร้างธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง** ปัจจุบันโครงสร้างตลาดธุรกิจค้าปลีกค้าส่งเปลี่ยนแปลงไปเป็นอย่างมาก โดยปี ๒๕๕๗ ร้านค้าปลีกค้าส่งดั้งเดิมมีส่วนแบ่งตลาดลดลงเป็นร้อยละ ๓๙ ขณะที่ร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่กลับมีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๖๑ เมื่อเทียบกับปี ๒๕๔๔ ที่ร้านค้าปลีกค้าส่งดั้งเดิมมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 75. สูงกว่าร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ที่มีถึงร้อยละ ๒๕ การที่ส่วนแบ่งตลาดของร้านค้าปลีกค้าส่งดั้งเดิมลดลงมีสาเหตุมาจากหลายปัจจัย เช่น

- ร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้มากกว่าร้านค้าปลีกดั้งเดิมทั้งในเรื่องการจัดร้านค้าที่ทันสมัย ความสะอาด และผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อสินค้าได้เอง ผู้บริโภคส่วนใหญ่ จึงเปลี่ยนไปซื้อสินค้าจากร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่แทน ทำให้ร้านค้าปลีกดั้งเดิมจำนวนมากไม่สามารถแข่งขันได้และต้องเลิกกิจการไป
- ร้านค้าปลีกค้าส่งดั้งเดิมบางส่วนที่ตั้งอยู่ในชุมชนเมืองหรือในพื้นที่เขตเมืองที่มีมูลค่าสูงได้เลือกที่จะขาย เซ้งร้านหรือให้เช่าพื้นที่เพื่อไปใช้ประโยชน์ในรูปแบบอื่น ๆ โดยได้รับผลตอบแทนที่สูงกว่าการเปิดร้านค้าปลีกค้าส่งเอง
- ร้านค้าปลีกค้าส่งดั้งเดิมบางส่วนที่เลิกกิจการไปเพราะไม่มีผู้รับช่วงกิจการต่อเนื่องจาก บุตรหลานได้รับการศึกษาสูงจึงมุ่งเข้าสู่สังคมเมือง หรือเลือกที่จะทำธุรกิจประเภทอื่น

๘.๓ การปรับตัวของธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง

(๑) **ร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่** มีการปรับลดขนาดลงจากร้านค้าปลีกค้าส่งขนาดใหญ่เป็นร้านสะดวกซื้อมากขึ้น เนื่องมาจากการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการผังเมืองอย่างเข้มงวดของภาครัฐเพื่อควบคุมการขยายสาขาของร้านค้าปลีกขนาดใหญ่ ประกอบกับปัจจุบันธุรกิจการค้าปลีกแบบออนไลน์ที่เริ่มมีบทบาททางตลาดมากขึ้น ทำให้ร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ต้องปรับบทบาทโดยมีบริการค้าปลีกออนไลน์ไปด้วย เช่น เทสโก้ โลตัส ซอปออนไลน์ บิ๊กซีออนไลน์ เซ็นทรัลออนไลน์ และในปี ๒๕๕๗ การค้าปลีกออนไลน์มีรายได้ประมาณร้อยละ ๑๐ ของธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่ ซึ่งมีอัตราเติบโตอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ ร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ ยังเข้าไปซื้อแฟรนไชส์ร้านสะดวกซื้อเพื่อขยายตลาดค้าปลีกระดับชุมชนมากขึ้น ทำให้ร้านค้าปลีกค้าส่งซึ่งเป็นธุรกิจเดี่ยวและมีขนาดเล็กกว่ามากนอกจากจะไม่สามารถขยายกิจการแล้วยังต้องแข่งขันเพื่อรักษาตลาดของตนเองไปด้วย อีกประการหนึ่ง รัฐยังไม่มีกฎหมาย

เข้ามากำกับดูแลธุรกิจแฟรนไชส์ร้านสะดวกซื้อ ส่งผลให้ผู้ประกอบการที่เข้าสู่เครือข่ายค้าปลีกแฟรนไชส์ประสบปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดเงื่อนไขสัญญาที่ไม่เป็นธรรมในธุรกิจแฟรนไชส์นี้

(๒) ร้านค้าปลีกค้าส่งดั้งเดิม ส่วนใหญ่มีการเปลี่ยนแปลงปรับรูปแบบการค้าเพื่อให้สามารถประกอบธุรกิจแข่งขันได้กับร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ในยุคที่มีการแข่งขันที่รุนแรง ดังนี้

๑) การพัฒนาร้านค้าปลีกดั้งเดิม โดยการจำหน่ายสินค้าที่แตกต่างจากร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่หรือสินค้าที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคในพื้นที่ชุมชนมากขึ้น โดยสินค้าที่ขายดีของร้านโชห่วย ได้แก่ เปียร์ เครื่องดื่มชูกำลัง วิสกี้ เครื่องปรุงรส เครื่องดื่มเกลือแร่ ยาฆ่าแมลง เป็นต้น

๒) การเปลี่ยนรูปแบบการค้าโดยเข้าหากลุ่มผู้บริโภคมากขึ้น เช่น ตลาดนัด (Flea Market) ลานเปิดท้ายขายของ (Exhibition Flea Market) ศูนย์รวมการค้า (Community Mall) รถขายของเคลื่อนที่ (Mobile Unit) แต่ปัจจุบันประสบปัญหาการใช้สิทธิพลในพื้นที่ ซึ่งหน่วยงานรัฐต้องเข้าไปกำกับดูแลให้มีการใช้สิทธิพลในการเรียกเก็บผลประโยชน์โดยมิชอบ

๓) การทำสัญญาเช่าหรือซื้อพื้นที่ในศูนย์การค้า (Community Mall) เพื่อจำหน่ายสินค้าโดยมุ่งเน้นจำหน่ายสินค้าเฉพาะทางมากขึ้น ก็ประสบปัญหาการเรียกเก็บค่าใช้จ่ายที่ไม่เป็นธรรมจากผู้ให้เช่าพื้นที่ เช่น การเก็บกำไรขั้นต้น (Gross Profit หรือ ค่า GP) ค่าน้ำค่าไฟ ซึ่งผู้ให้เช่าผลักให้เป็นภาระของผู้เช่าแต่ฝ่ายเดียว

๘.๔ การเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลของร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ ข้อกฎหมายเปิดให้ผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่สามารถนำผลดำเนินการของแต่ละสาขามาคิดรวมในการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลที่สำนักงานใหญ่ และหากมีสาขาที่ขาดทุนจากผลประกอบการ การขยายสาขาจะสามารถนำค่าใช้จ่ายดังกล่าวมาหักออกจากผลประกอบการ ณ สำนักงานใหญ่ ทำให้ภาครัฐจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลได้น้อยกว่าที่ควรจะเป็น

๘.๕ แนวโน้มธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง จากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการสื่อสารที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะการเชื่อมต่อเข้ากับโทรศัพท์มือถือที่สามารถทำธุรกรรมได้อย่างหลากหลาย และเป็นที่ยอมรับของคนรุ่นใหม่ เป็นผลให้รูปแบบธุรกิจค้าปลีกค้าส่งมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างยากที่จะหลีกเลี่ยงรูปแบบการค้าออนไลน์หรือ E - Commerce แพร่หลายมากขึ้น ระบบการค้าจะไม่ต้องผ่านคนกลางอีกต่อไป โดยผู้ผลิตหรือผู้จำหน่ายสามารถขายให้กับผู้บริโภคได้โดยตรง รูปแบบการขายหน้าร้านจะลดความสำคัญลงไป ร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่จะให้ความสนใจกับการค้าออนไลน์มากขึ้น ในขณะที่เดียวกัน จำนวนสาขาก็จะลดลงจนหมดความจำเป็น เช่นเดียวกับร้านค้าปลีกค้าส่งดั้งเดิมก็จะมีการปรับตัว ขายในรูปออนไลน์มากขึ้น ตามรูปแบบวิถีชีวิตที่เปลี่ยนไป

๙. ประเด็นปัญหา

๙.๑ การขยายสาขาโดยการลดขนาดลงครอบคลุมในทุกพื้นที่ของร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ ทำให้ธุรกิจค้าปลีกค้าส่งดั้งเดิมไม่สามารถแข่งขันกับธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ได้ หลายรายต้องปิดตัวลง และหลายรายหันไปประกอบธุรกิจอื่น ส่งผลให้ธุรกิจค้าปลีกค้าส่งดั้งเดิมลดปริมาณลง กระทบต่อรายได้ และความเป็นอยู่ของประชาชน

๙.๒ พฤติกรรมทางการค้าที่ไม่เป็นธรรมของร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ต่อผู้ผลิตและร้านค้าปลีกค้าส่งดั้งเดิม รวมทั้งในธุรกิจแฟรนไชส์เช่น ร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ที่เป็นรายใหญ่ใช้อำนาจต่อรองที่เหนือกว่าในฐานะผู้ซื้อรายใหญ่ กำหนดเงื่อนไขบังคับให้ผู้ผลิต/ซัพพลายเออร์ปฏิบัติตามที่ตนต้องการ เช่น บังคับให้เสนอส่วนลดทางการค้าที่มากกว่าปกติ ส่งผลให้มีต้นทุนทางการขายต่ำกว่าคู่แข่ง เป็นต้น

๙.๓ การเสียภาษีของธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ สามารถเสียภาษีแบบรวมศูนย์ที่ส่วนกลาง ทำให้รัฐจัดเก็บภาษีได้น้อยกว่าที่ควรจะเป็น และทำให้ร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่มีความได้เปรียบเหนือธุรกิจค้าปลีกดั้งเดิม ซึ่งต้องเสียภาษีเต็มเป็นรายนิติบุคคล

๙.๔ กฎหมายที่เกี่ยวข้องที่มีอยู่ในปัจจุบันมีเนื้อหาสาระที่ไม่สอดคล้องกับสภาพธุรกิจค้าปลีกค้าส่งในปัจจุบัน ทำให้ไม่สามารถนำมาบังคับใช้กับธุรกิจค้าปลีกค้าส่งได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑๐. ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาข้างต้น คณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ มีข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง ดังนี้

๑๐.๑ ให้มีกฎหมายประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งเพื่อกำกับดูแลธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง โดยเฉพาะ โดยสาระของกฎหมายดังกล่าวควรครอบคลุมใน ๔ ประเด็น

- (๑) กำหนดประเภทของธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ที่ต้องขออนุญาตตั้งหรือขยายสาขา
 - (๒) กำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตให้ตั้งหรือขยายสาขาของร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่
 - (๓) กำหนดพื้นที่ตั้งที่เหมาะสมสำหรับธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่บางประเภท
 - (๔) กำหนดให้สาขาของร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่เป็นนิติบุคคลที่แยกจากกัน
- อย่างชัดเจน อันจะทำให้สามารถกำกับดูแลธุรกิจค้าปลีกค้าส่งในภาพรวมได้อย่างเหมาะสมและเป็นระบบมากขึ้น

๑๐.๒ ในระหว่างที่กฎหมายเฉพาะยังไม่ได้ออกมาบังคับใช้ เนื่องจากการยกร่างกฎหมายใหม่ต้องใช้เวลานาน เห็นควรให้มีการปรับแก้กฎหมายที่มีอยู่และนำมาบังคับใช้ไปพลางก่อน ดังนี้

- (๑) ปรับแก้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในประเด็นเกี่ยวกับการใช้ดุลยพินิจในการอนุญาต หรือไม่อนุญาตให้มีการตั้งหรือขยายสาขาร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ในกรณี

ที่ท้องถิ่นเสนอให้พิจารณา ซึ่งจะช่วยปิดช่องว่างในการชะลอการเพิ่มขึ้นของจำนวนร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่

(๒) **ปรับแก้ประมวลกฎหมายรัชฎากร** ในประเด็นเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลของร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ โดยให้มีการแยกเสียภาษีเป็นรายสาขาในแต่ละพื้นที่ จากเดิมที่กำหนดให้รวมเสียภาษีที่ส่วนกลางได้ ซึ่งจะช่วยให้รัฐจัดเก็บภาษีได้มากขึ้นและเป็นธรรมกับผู้ประกอบการรายย่อย

(๓) **ผลักดันให้มีกฎหมายแฟรนไชส์โดยเร็ว** เพื่อกำกับดูแลและส่งเสริมธุรกิจแฟรนไชส์ในธุรกิจค้าปลีกค้าส่งให้เพิ่มมากขึ้น มีมาตรฐานสากล และมีความเป็นธรรม ซึ่งในประเทศที่พัฒนาแล้ว กฎหมายนี้จะเป็นตัวช่วยให้ SMEs มีโอกาสประกอบธุรกิจได้ และยังเพิ่มน้ำหนักอย่างมีเหตุผลที่ไม่ให้เจ้าของแฟรนไชส์เปิดสาขา ปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายเข้ามาดูแลธุรกิจแฟรนไชส์ ทำให้เกิดช่องว่างและมีการกระจายตัวทำธุรกิจในทุกสถานที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งธุรกิจค้าปลีกที่มีผลต่อกลุ่มคนจำนวนมาก ทำให้ธุรกิจปลาใหญ่ที่กลายเป็นปลาหมึกยักษ์ และจะยิ่งมีความรุนแรงมากขึ้น ๆ ในประเทศที่มีช่องว่างของระบบการรวมภาษีที่เสียที่ส่วนกลางเพียงแห่งเดียว

(๔) **ปรับแก้พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒** ให้มีการบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเฉพาะการกำกับดูแลพฤติกรรมทางการค้าที่ไม่เป็นธรรมในธุรกิจค้าปลีกค้าส่งในการใช้อำนาจการซื้อที่สูงกว่า (High Purchasing Power) และอำนาจตลาดที่มากกว่า (Market Powers) ผู้ค้ารายอื่น

(๕) **ควรให้มีการศึกษาหรือติดตามสถานะของตลาดค้าปลีกค้าส่งที่กำลังเปลี่ยนไป** ภายใต้การเข้ามาของเทคโนโลยีสารสนเทศกับธุรกรรม E - Commerce เนื่องจากปัจจัยดังกล่าวกำลังมีส่วนร่วมอย่างมากต่อการพัฒนารูปแบบและการค้า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเข้ามาของระบบการชำระเงิน e - payment ด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศกับการโอนเงินผ่านระบบธนาคารที่มีใช้ในปัจจุบัน

(๖) **สร้างความเข้มแข็งให้กับธุรกิจดั้งเดิม** โดยรัฐควรให้การสนับสนุนด้านนวัตกรรมเทคโนโลยี และส่งเสริมให้มีการรวมตัวกัน เพื่อให้สามารถแข่งขันกับห้างค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ได้ และในระดับหมู่บ้านควรสนับสนุนให้มีร้านค้าหมู่บ้าน โดยเน้นขายสินค้าที่คนในชุมชนต้องการเป็นหลัก

หน้าว่าง

ภาคผนวก

หน้าว่าง

ภาคผนวก ก

ข้อมูลรายได้ธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง

หน้าว่าง

ผลิตภัณฑ์มวลรวมคำนวณจากการขายส่งและการค้าปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน ราคาตลาด ณ ปัจจุบัน															
(ล้านบาท)															
	2543	2544	2545	2546	2547	2548	2549	2550	2551	2552	2553	2554	2555	2556	2557
การขายส่ง การค้าปลีก	803,092	838,535	858,218	899,884	975,846	1,043,700	1,118,442	1,201,562	1,267,194	1,307,808	1,435,335	1,492,498	1,608,457	1,624,581	1,695,489
การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์	65,224	69,040	72,013	73,849	81,163	91,538	100,869	109,573	121,124	122,177	133,234	136,296	168,282	171,539	171,581
ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน															
มูลค่ารวม	868,316	907,578	930,231	973,733	1,057,009	1,135,238	1,219,311	1,311,135	1,388,318	1,429,985	1,568,569	1,628,794	1,776,739	1,796,120	1,867,070

ที่มาข้อมูล : สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สถานะล่าสุด 12 กุมภาพันธ์ 2559

หน้าว่าง

ภาคผนวก ข

ข้อมูลมูลค่าธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง

หน้าว่าง

ข้อมูลธุรกิจค้าปลีก-ค้าส่ง

ข้อมูลบริษัท		ขนาดงบขาย	รายได้รวม											หน่วย : ล้านบาท
เลขทะเบียน	ชื่อบริษัท		2547	2548	2549	2550	2551	2552	2553	2554	2555	2556	2557	
Discount Store														
0105539010051	บจ.เอก-ชัยศิทธิวิรัช (เทสโก้ โลตัส)	5,137,500,050	76,503	83,536	93,922	108,077	113,210	130,062	135,936	148,046	171,891	210,277	204,192	
0107537000521	บมจ.สยามแม็คโคร (แม็คโคร)	2,400,000,000	45,053	50,208	55,101	61,899	73,180	79,513	87,921	98,623	113,788	128,412	140,993	
0107536000633	บมจ.บิ๊กซี ซูเปอร์เซ็นเตอร์ (บิ๊กซี)	8,250,000,000	48,731	56,124	63,181	69,091	76,513	79,001	82,295	88,627	118,758	131,685	135,394	
0105537065095	บจ.เซ็นคาร์ (คาร์ฟูร์)	10,000,000,000	22,041	23,881	23,693	24,906	27,970	29,921	32,190	32,519	17,515	2,875	2,116	
Supermarket														
0105535134278	บจ.เซ็นทรัล ฟู้ด รีเทล (ท็อปส์)	1,529,000,000	17,262	20,854	21,383	21,027	21,824	24,666	25,553	26,208	29,053	31,911	32,065	
0105515004549	บจ.ฟู้ดแลนด์ซูเปอร์มาร์เก็ต (ฟู้ดแลนด์)	1,500,000,000	3,104	3,309	3,735	3,881	4,089	4,080	4,334	4,518	4,994	5,221	5,548	
0105531013646	บจ.วิลล่า มาร์เก็ต เจพี (วิลล่ามาร์เก็ต)	22,000,000	1,543	1,789	1,880	2,082	2,393	2,761	3,258	3,891	4,067	4,495	5,498	
0105527044125	บจ.อโชน (ไทยแลนด์) (MaxValu & Jusco)	650,000,000	-	-	1,967	2,014	2,284	2,571	2,907	3,578	4,501	5,433	927	
Convenience Store														
0107542000011	บจ.ซี.พี.อีเวน (7-eleven)	8,986,296,048	40,900	53,515	69,064	81,260	98,108	115,285	138,092	159,226	194,695	217,495	228,996	
0105535133093	บจ.เซ็นทรัลเฟมิลีมาร์ท	575,000,000	5,216	6,383	6,536	6,548	7,473	8,342	9,608	10,833	12,437	11,955	15,663	
0105518007298	บจ.จันทรอยแปด	100,000,000	3,174	1,129	1,251	1,380	1,796	2,186	2,772	3,247	3,900	3,530	3,277	
Department Store														
0105517005330	บจ.สรรพสินค้าเซ็นทรัล	3,335,000,000	22,891	25,270	25,079	26,260	27,586	29,481	31,261	31,671	37,412	38,875	40,984	
0105523009350	บจ.เดอะมอลล์ กรุ๊ป	100,000,000	17,319	17,916	17,884	17,091	17,877	18,658	20,484	22,621	24,234	N/A	23,409	
0107536000412	บมจ.ห้างสรรพสินค้าโรบินสัน	3,942,847,022	6,453	7,370	7,534	7,756	8,359	8,317	10,608	12,271	18,452	18,339	27,018	
0105544113032	บจ.สยามพารากอน รีเทล	100,000,000	-	-	-	7,403	8,063	8,009	8,133	10,644	11,241	11,419	11,286	
0105540016253	บจ.ดิเอ็มอลล์ กรุ๊ป (ดิเอ็มโพเรียม)	2,000,000,000	5,236	4,903	4,397	4,193	4,006	3,898	4,583	4,594	4,730	4,618	3,533	
0105519008182	บจ.สรรพสินค้าตั้งฮั่วเส็ง	200,000,000	2,169	2,127	2,009	1,907	1,895	1,938	1,982	1,799	1,814	1,751	1,611	

ที่มา : กรมพัฒนาธุรกิจการค้า สถานะล่าสุด 12 กุมภาพันธ์ 2559

ข้อมูลบริษัท		ทุนจดทะเบียน	รายได้รวม										
เลขทะเบียน	ชื่อบริษัท		2547	2548	2549	2550	2551	2552	2553	2554	2555	2556	2557
Speciality Store													
0107544000043	บมจ.โคม โปรดักส์ เซ็นเตอร์ (โคมโปร)	13,151,315,446	9,814	12,622	15,010	16,934	19,744	21,711	25,817	30,419	36,843	42,521	51,209
0105543112865	บจ.ซีพีเอฟ เทรคคิง (ซีพี เฟรชมาร์ท)	800,000,000	7,585	10,747	10,803	12,088	18,997	20,426	23,366	28,011	29,791	35,264	35,581
0105539004352	บจ.เพาเวอร์บาย (เพาเวอร์บาย)	560,000,000	8,890	9,657	10,673	11,813	11,765	12,132	14,281	15,968	18,498	17,957	16,707
0105539086260	บจ.เซ็นทรัล วัลด์สัน (วัลด์สัน)	102,941,500	3,482	4,354	5,166	5,267	5,602	5,879	6,231	6,716	7,863	9,011	10,278
0105555021215	บจ.ซีอาร์ซี เพาเวอร์รีเทล (ไทรัสซู)	2,167,942,140	-	-	-	-	-	-	-	-	102	8,436	19,471
0105544030277	บจ.ซีอาร์ซี เพาเวอร์รีเทล (โสมเวิร์ด)	8,000,000,000	1,177	1,226	1,807	2,321	2,669	3,305	4,190	6,191	11,017	7,689	527
0105539138812	บจ.ซีอาร์ซีสปอร์ต (ซูเปอร์สปอร์ต)	370,000,000	2,488	2,940	3,337	3,657	3,915	4,103	4,077	4,557	5,437	6,528	7,233
0115539007084	บจ.บูทส์ รีเทล (ประเทศไทย) (บูทส์)	5,683,000,000	1,806	2,281	2,497	2,718	3,044	3,408	3,756	3,796	4,427	5,018	5,506
0105538032743	บจ.บีทูเอส (บีทูเอส)	640,000,000	2,307	2,690	2,877	3,213	3,192	3,284	3,180	3,259	3,660	3,700	3,837
0105537143215	บจ.ออฟฟิศ คลับ (ไทย) (ออฟฟิศ ดีโป)	691,550,000	-	-	-	1,193	1,431	2,788	2,955	3,002	3,470	2,946	2,957
0107551000134	บมจ.ซีไอแอล (ออฟฟิศเนท)	320,000,000	-	-	-	-	-	-	1,091	1,273	1,694	2,601	3,239
รวมทั้งสิ้น			355,144	404,831	450,786	505,979	566,985	625,725	690,861	766,108	896,284	969,962	1,039,055

ที่มา : กรมพัฒนาธุรกิจการค้า สถานะล่าสุด 1.2 กุมภาพันธ์ 2559

ภาคผนวก ค

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง

หน้าว่าง

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง

กฎหมาย	วัตถุประสงค์	หน่วยงานกำกับดูแล
๑. พ.ร.บ. การผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘	ควบคุมการก่อสร้างเพื่อขยายสาขาของผู้ประกอบการ โดยกำหนดสถานที่ตั้ง อาคารพาณิชย์กรรม ทั้งนี้ ใช้เกณฑ์ระยะห่างจากเขตเทศบาลเพื่อควบคุมการขยายกิจการของผู้ประกอบธุรกิจ	กรมโยธาธิการและผังเมือง กระทรวงมหาดไทย
๒. พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒	ควบคุมสถาปัตยกรรม ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง ความมั่นคงแข็งแรงของอาคาร ความปลอดภัยของผู้อาศัย หรือผู้ที่เข้าไปใช้อาคาร การป้องกันอัคคีภัยภายในอาคาร การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การอำนวยความสะดวกแก่ การจราจร ดังนั้น การก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย อาคารต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อน	กรมโยธาธิการและผังเมือง กระทรวงมหาดไทย
๓. พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษา คุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕	ควบคุมป้องกันมลพิษ ส่งเสริมให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่ดีมีผลดี ต่อสุขภาพอนามัยโดยมีข้อกำหนดให้อาคารที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร ต้องมีการทำรายงานผลกระทบ เบื้องต้นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ทั้งด้านกายภาพและสังคม รวมถึงเศรษฐกิจ	กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม
๔. พ.ร.บ. คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒	ควบคุม ตรวจสอบ ดูแลการผลิตและการจำหน่ายสินค้า บริการที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้บริโภคโดยตรงให้ ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินธุรกิจไปตามครรลองอันถูกต้อง เทียบธรรม เพื่อประโยชน์ต่อผู้บริโภคในด้านความเป็นธรรม และความปลอดภัย	สำนักงานคณะกรรมการ คุ้มครองผู้บริโภค
๕. พ.ร.บ. ความรับผิด ต่อความเสียหายที่เกิดขึ้น จากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๑	คุ้มครองผู้บริโภคที่ได้รับอันตรายหรือความเสียหายจาก สินค้าที่ไม่ปลอดภัยที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพ อนามัยหรือทรัพย์สินโดยเฉพาะ โดยใช้หลัก ความรับผิดโดยเด็ดขาดมาใช้บังคับกับผู้ประกอบการที่ทำให้ผู้บริโภคได้รับความเสียหายโดยไม่จำเป็นต้องพิสูจน์ถึง ความไม่ปลอดภัยของสินค้า	สำนักงานคณะกรรมการ คุ้มครองผู้บริโภค
๖. พ.ร.บ. ว่าด้วยราคาสินค้า และบริการ พ.ศ. ๒๕๔๒	คุ้มครองผู้บริโภคให้ได้รับความเป็นธรรมในด้านราคา สินค้าและบริการ ป้องกันมิให้ราคาสินค้า ค่าบริการสูง เกินสมควร และดูแลให้ปริมาณสินค้ามีเพียงพอบริโภค ภายในประเทศ	กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์
๗. พ.ร.บ. การแข่งขัน ทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒	กำกับดูแลพฤติกรรมของผู้ประกอบการการค้าให้มีการ แข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรมมิให้มีการฝ่าฝืนกฎหมาย	กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์

หน้าว่าง

ภาคผนวก ง

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง พ.ศ.

ของกระทรวงพาณิชย์

ซึ่งนำมาประกอบการพิจารณาศึกษา

เรื่อง โครงสร้างธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง สภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหา

ในคณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

หน้าว่าง

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
“ธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง” หมายความว่า การประกอบธุรกิจโดยการขายปลีกหรือขายส่งสินค้าอุปโภคและบริโภคที่ใช้ส่วนบุคคลหรือใช้ในครัวเรือนในชีวิตประจำวัน เป็นส่วนใหญ่
“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง
“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากราชการพลเรือน หรือพนักงานราชการให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมการค้าภายใน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่การประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) การขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา
- (๒) การขายหนังสือหรือหนังสือพิมพ์
- (๓) การขายของที่ระลึก
- (๔) การขายอัญมณีหรือเครื่องประดับ
- (๕) การขายสินค้าอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นกับออกประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจออกกฎกระทรวง ในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดการขายสินค้าอื่นตามมาตรา ๔ (๕)
- (๒) กำหนดพื้นที่ของสถานค้าปลีกหรือค้าส่งที่ใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่น

ตามมาตรา ๒๐ (๑)

(๓) กำหนดยอดรายได้หรือประมาณการรายได้ของทุกสาขารวมกัน หรือประมาณรายได้ของแผนธุรกิจในปีแรกเพิ่มขึ้นตามมาตรา ๒๐ (๒)

(๔) กำหนดประเภทของสถานค้าปลีกหรือค้าส่ง และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตั้งสถานค้าปลีกหรือค้าส่งและการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ในสถานค้าปลีกหรือค้าส่งตามมาตรา ๒๒

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง” เรียกโดยย่อว่า “คปส.” ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนหกคน ได้แก่ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง และอธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

(๓) กรรมการซึ่งมาจากกรรมการในคณะกรรมการสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และในคณะกรรมการสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย แห่งละหนึ่งคน

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนสามคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ด้านกฎหมาย ด้านการค้าปลีกหรือค้าส่ง ด้านเศรษฐศาสตร์ และด้านการคุ้มครองผู้บริโภค

ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ และแต่งตั้งข้าราชการของกรมการค้าภายใน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๗ กรรมการตามมาตรา ๖ (๓) และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องไม่เป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งในทางการเมือง หรือผู้ดำรงตำแหน่งในพรรคการเมือง

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

เมื่อครบกำหนดตามวาระ หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นมาใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๙ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก แม้ว่าจะมีการรอการลงโทษ เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๗) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗

มาตรา ๑๐ เมื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิอื่นเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทน เว้นแต่วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่แต่งตั้งใหม่จะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน และให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทน อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งตนแทน

ในระหว่างที่ยังไม่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้กรรมการเท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ และให้ถือว่าคณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย มาตรการและแผนการจัดการระบบการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ผู้ผลิตสินค้าเกษตรกร หรือความเป็นอยู่ของประชาชน และสิ่งแวดล้อม

(๒) ให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดนโยบายสนับสนุน ส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งรายย่อยรูปแบบดั้งเดิมให้มีการเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายธุรกิจหรือรวมกลุ่มดำเนินกิจกรรมทางการตลาด หรือให้มีการจัดการระบบบริหารจัดการขนส่งสินค้าและคลังสินค้า หรือมาตรการอื่นใดที่เกี่ยวข้อง เพื่อลดต้นทุนสินค้า ค่าขนส่ง ให้เกิดประสิทธิภาพและมีความเข้มแข็งตลอดจนการพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าเพื่อประโยชน์ในการประกอบธุรกิจ และเพื่อให้หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามนโยบายสนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนาธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งรายย่อยรูปแบบดั้งเดิม

(๔) เชิญบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำ หรือความเห็น

(๕) มีคำสั่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อเท็จจริงหรือคำชี้แจงเป็นหนังสือ

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๒ คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่มอบหมาย

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๗ มาใช้บังคับกับลักษณะต้องห้ามของอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ ให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับกับการประชุมของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ โดยอนุโลม

หมวด ๒

สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง

มาตรา ๑๔ ให้จัดตั้งสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ในกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ปฏิบัติงานธุรการของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ
- (๒) ติดตามความเคลื่อนไหว สถานการณ์และสภาพปัญหาของการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง เพื่อรายงานต่อคณะกรรมการ รวมทั้งเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งและการส่งเสริมและการพัฒนาธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งต่อคณะกรรมการ
- (๓) ศึกษาเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ทิศทางและแนวโน้มของพฤติกรรมกรรมการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งและปัญหาและอุปสรรคในการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง รวมทั้งเสนอความเห็นหรือมาตรการในการกำกับดูแลธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง การส่งเสริมหรือการพัฒนาธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งรายย่อยรูปแบบดั้งเดิมให้มีความเข้มแข็ง และให้การประกอบธุรกิจทุกประเภทอยู่ร่วมกันได้อย่างเป็นธรรม รวมทั้งมีบทบาทในการยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชน วัฒนธรรมชุมชน และสิ่งแวดล้อม
- (๔) ประสานกับส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้
- (๕) ปฏิบัติตามที่คณะกรรมการ และคณะอนุกรรมการมอบหมาย
- (๖) ปฏิบัติงานให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๕ ให้สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ จัดทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ เสนอคณะรัฐมนตรีเป็นครั้งคราวตามความเหมาะสมอย่างน้อยทุกสองปี

มาตรา ๑๖ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

- (๑) มีหนังสือเรียกผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งหรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ แจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ รวมทั้งให้ผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งจัดส่งบัญชี ทะเบียน เอกสารหรือหลักฐานเพื่อตรวจสอบหรือประกอบการพิจารณา
- (๒) เข้าไปในสถานที่ทำการ สถานที่ประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีก

หรือคำสั่งในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงจากผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือคำสั่งหรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง หรือให้บุคคลดังกล่าวแสดงบัญชี ทะเบียน เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๓) ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ได้รับใบอนุญาตแก้ไขหรือปฏิบัติการให้เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาตหรือตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงภายในระยะเวลาที่กำหนด

มาตรา ๑๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๑๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๙ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๓

การประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือคำสั่ง

มาตรา ๒๐ เพื่อประโยชน์ในการจัดระบบธุรกิจค้าปลีกหรือคำสั่งและเพื่อให้ธุรกิจค้าปลีกหรือคำสั่งรายย่อยรูปแบบดั้งเดิมซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของระบบเศรษฐกิจในชุมชนดำรงอยู่ได้ ให้ผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือคำสั่งดังต่อไปนี้ ต้องได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือคำสั่งจากอธิบดี

(๑) ธุรกิจค้าปลีกหรือคำสั่งที่มีขนาดพื้นที่ของสถานค้าปลีกหรือคำสั่งแห่งใดแห่งหนึ่งตั้งแต่หนึ่งพันตารางเมตรขึ้นไป

พื้นที่ของสถานค้าปลีกหรือคำสั่ง หมายความว่าพื้นที่ภายในอาคารและพื้นที่ภายนอกอาคารที่ใช้ในการขายปลีกหรือขายส่งสินค้าอุปโภคหรือบริโภค ทั้งนี้ ไม่รวมถึงพื้นที่ที่ใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) ธุรกิจค้าปลีกหรือคำสั่งที่มียอดขายได้หรือประมาณการรายได้ของทุกสาขารวมกันของปีภาษีที่ผ่านมาหรือประมาณการรายได้ของแผนธุรกิจในปีแรกตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไปหรือตามจำนวนที่กำหนดเพิ่มขึ้นในกฎกระทรวง หรือ

(๓) ธุรกิจค้าปลีกหรือคำสั่งซึ่งผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือคำสั่งได้รับสิทธิจาก

ผู้ประกอบการธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งตาม (๑) หรือ (๒) ให้ใช้ชื่อทางการค้า สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา หรือสิทธิพิเศษในการผลิตหรือการให้บริการ เพื่อประกอบธุรกิจภายใต้การควบคุมและส่งเสริม ตามแผนดำเนินธุรกิจของผู้ที่ใช้สิทธินั้น

การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๑ ผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งซึ่งได้จัดตั้งสถานค้าปลีกหรือ ค้าส่งแห่งใดไว้แล้ว หากต่อมาธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งมีลักษณะตามมาตรา ๒๐ ให้ผู้ประกอบการ ธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งต้องขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งตามมาตรา ๒๐ และขอรับ ใบอนุญาตจัดตั้งสถานค้าปลีกหรือค้าส่งแห่งนั้นตามมาตรา ๒๒ ภายในระยะเวลาเก้าสิบวันนับแต่ วันที่ธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งมีลักษณะตามมาตรา ๒๐

การพิจารณาออกใบอนุญาตจัดตั้งสถานค้าปลีกหรือค้าส่งตามวรรคหนึ่งที่มีได้ มีการขยายพื้นที่ของสถานค้าปลีกหรือค้าส่งที่มีอยู่เดิม มิให้นำหลักเกณฑ์เกี่ยวกับขนาดพื้นที่และ บริเวณที่ตั้งของสถานค้าปลีกหรือค้าส่งที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๒๓ มาใช้บังคับ

มาตรา ๒๒ ผู้ใดเป็นผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งที่ต้องได้รับใบอนุญาต ตามมาตรา ๒๐ ประสงค์จะจัดตั้งสถานค้าปลีกหรือค้าส่ง ต้องได้รับใบอนุญาตจัดตั้งสถานค้าปลีก หรือค้าส่งตามประเภทที่กำหนดตามมาตรา ๒๓ จากอธิบดี

การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๓ การจัดตั้งสถานค้าปลีกหรือค้าส่ง ให้เป็นไปตามประเภทของ สถานค้าปลีกหรือค้าส่ง และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตั้งสถานค้าปลีกหรือค้าส่ง และการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งในสถานค้าปลีกหรือค้าส่ง ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์เกี่ยวกับขนาดพื้นที่ของ สถานค้าปลีกหรือค้าส่ง บริเวณที่ตั้งของสถานค้าปลีกหรือค้าส่ง บริเวณพื้นที่ที่ห้ามจัดตั้งสถานค้าปลีก หรือค้าส่ง วันและเวลาหรือจำนวนชั่วโมงขายสินค้าของสถานค้าปลีกหรือค้าส่ง การจัด สิ่งอำนวยความสะดวกเท่าที่จำเป็นแก่ลูกค้า และเรื่องอื่นเท่าที่จำเป็นแก่วัตถุประสงค์ในการ ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้คำนึงถึงความเป็นอยู่ของประชาชนและสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๒๔ ใบอนุญาตจัดตั้งสถานค้าปลีกหรือค้าส่ง ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดี ประกาศกำหนด และให้ระบุสถานที่ตั้งและขนาดพื้นที่ของสถานค้าปลีกหรือค้าส่งไว้ในใบอนุญาตด้วย

ใบอนุญาตจัดตั้งสถานค้าปลีกหรือค้าส่งให้ใช้ได้กับสถานค้าปลีกหรือค้าส่ง ตามที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่มีการออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งตาม มาตรา ๒๐ แล้ว ต่อมาขนาดพื้นที่ของสถานค้าปลีกหรือค้าส่งหรือยอดขายได้หรือประมาณการรายได้ ของผู้ได้รับใบอนุญาตมีจำนวนลดลงจนน้อยกว่าที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๐ (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี ให้การประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งดังกล่าวยังคงอยู่ภายใต้การบังคับตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งสถานค้าปลีกหรือค้าส่งที่ประสงค์จะขยายพื้นที่ ของสถานค้าปลีกหรือค้าส่ง จะต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดี

ในกรณีที่การขยายพื้นที่ของสถานค้าปลีกหรือค้าส่งมีผลทำให้เป็นการเปลี่ยนแปลง ประเภทสถานค้าปลีกหรือค้าส่ง หรือทำให้สถานค้าปลีกหรือค้าส่งไม่อาจตั้งอยู่ในบริเวณพื้นที่เดิม ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตั้งสถานค้าปลีกหรือค้าส่งตามกฎหมายกระทรวงที่ออกตามความ ในมาตรา ๒๓ ได้ ให้อธิบดีมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ขยายพื้นที่

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๗ ผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งที่ต้องขออนุญาตตามมาตรา ๒๐ หากจัดตั้งสถานค้าปลีกหรือค้าส่งในสถานค้าปลีกหรือค้าส่งที่ผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งอื่น ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งแล้ว ไม่ต้องขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งและใบอนุญาตจัดตั้ง สถานค้าปลีกหรือค้าส่ง เว้นแต่ในกรณีที่ธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งมีลักษณะตามมาตรา ๒๐ (๑) หรือ (๒) ให้ผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งต้องขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งตามมาตรา ๒๐

มาตรา ๒๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งและใบอนุญาตจัดตั้ง สถานค้าปลีกหรือค้าส่ง ต้องแสดงใบอนุญาตประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งและใบอนุญาตจัดตั้ง สถานค้าปลีกหรือค้าส่ง หรือสำเนาใบอนุญาตดังกล่าว ไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานค้าปลีกหรือ ค้าส่ง

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ใบอนุญาตประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งหรือใบอนุญาต จัดตั้งสถานค้าปลีกหรือค้าส่งสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตแจ้งต่ออธิบดี และยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหายหรือถูกทำลาย ดังกล่าว

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งสถานค้าปลีกหรือค้าส่งไม่เริ่มประกอบธุรกิจในสถานค้าปลีกหรือค้าส่งที่ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต หรือหยุดประกอบธุรกิจในสถานค้าปลีกหรือค้าส่งนั้นเป็นเวลานานเกินเก้าสิบวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าผู้นั้นเลิกสถานค้าปลีกหรือค้าส่ง และให้ใบอนุญาตจัดตั้งสถานค้าปลีกหรือค้าส่งเป็นอันสิ้นผล

ในกรณีที่ปรากฏต่ออธิบดีว่าการไม่เริ่มประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งในสถานค้าปลีกหรือค้าส่ง หรือการหยุดประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งในสถานค้าปลีกหรือค้าส่งเป็นไปเพราะเหตุสุดวิสัย และผู้ได้รับใบอนุญาตมิได้ประสงค์จะเลิกสถานค้าปลีกหรือค้าส่ง ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ใบอนุญาตจัดตั้งสถานค้าปลีกหรือค้าส่งยังมีผลใช้ได้ต่อไป

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง หรือผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งสถานค้าปลีกหรือค้าส่งไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ปฏิบัติหรือระงับการปฏิบัติในระยะเวลาตามที่เห็นสมควร

หากผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ดำเนินการตามคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งหรือใบอนุญาตจัดตั้งสถานค้าปลีกหรือค้าส่งภายในระยะเวลาตามที่เห็นสมควร

ในกรณีที่มีการสั่งพักใช้ใบอนุญาตแล้ว หากผู้ได้รับใบอนุญาตนั้นยังไม่ดำเนินการตามคำสั่งในวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าว

มาตรา ๓๒ การอุทธรณ์คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง หรือใบอนุญาตจัดตั้งสถานค้าปลีกหรือค้าส่ง คำสั่งไม่อนุญาตให้ขยายพื้นที่สถานค้าปลีกหรือค้าส่ง คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือ ไม่ยอมให้ข้อเท็จจริง หรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานตามมาตรา ๑๖ (๑) หรือ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๔ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๕ ผู้ใดประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งตามมาตรา ๒๐ โดยไม่ได้รับใบอนุญาต หรือจัดตั้งสถานค้าปลีกหรือค้าส่งแต่ละแห่งโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๒ หรือขยายพื้นที่สถานค้าปลีกหรือค้าส่งแต่ละแห่งโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาทถึงสามล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งแสนบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๓๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าหมื่นบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๓๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ให้กรรมการ ผู้จัดการ หุ่นส่วนผู้จัดการ หรือผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคล ในเรื่องนั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมหรือตนได้จัดการตามสมควรเพื่อป้องกันมิให้เกิดความผิดนั้นแล้ว

มาตรา ๓๙ ให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบคดี

(๑) ในเขตกรุงเทพมหานครประกอบด้วยอธิบดีกรมการค้าภายใน ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด และผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(๒) ในเขตจังหวัดอื่นประกอบด้วยอัยการจังหวัดซึ่งเป็นหัวหน้าทำการอัยการจังหวัด ผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัด และการค้าภายในจังหวัด

บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษถึงจำคุก หรือไม่ควรถูกฟ้อง ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และเมื่อผู้ต้องหาได้ ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกัน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๐ ผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกค้าส่งที่ต้องขอใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ซึ่งประกอบธุรกิจค้าปลีกค้าส่งหรือจัดตั้งสถานค้าปลีกหรือค้าส่งอยู่ในวันก่อน วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ หรือในวันก่อนที่กฎกระทรวงตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๓ มีผลให้ใช้บังคับแล้วแต่กรณี ให้ประกอบธุรกิจค้าปลีกค้าส่งหรือจัดตั้งสถานค้าปลีกหรือค้าส่งนั้น ต่อไปได้ แต่ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งหรือใบอนุญาตจัดตั้งสถานค้าปลีกหรือค้าส่งจากอธิบดีภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๓ มีผลใช้บังคับแล้วแต่กรณี โดยให้แสดงหลักฐานว่าได้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งหรือจัดตั้ง สถานค้าปลีกหรือค้าส่งนั้นอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับด้วยหรืออยู่ในวันก่อน วันที่กฎกระทรวงตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๓ มีผลใช้บังคับ

มาตรา ๔๑ ในระหว่างที่การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิยังไม่แล้วเสร็จ ให้กรรมการตามมาตรา ๖ (๑) (๒) และ (๓) และอธิบดีทำหน้าที่คณะกรรมการไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

มาตรา ๔๒ การดำเนินการออกกฎกระทรวงและประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังไม่มีการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๒ และ มาตรา ๒๓ ให้ผู้ประสงค์ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งหรือจัดตั้งสถานค้าปลีกหรือค้าส่ง ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งหรือจัดตั้งสถานค้าปลีกหรือค้าส่งได้โดยไม่ต้องได้รับใบอนุญาต

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

หน้าว่าง

อัตราค่าธรรมเนียม

- (๑) ค่าธรรมเนียมคำขออนุญาตและคำขออื่น ๆ ให้เรียกเก็บอัตราดังต่อไปนี้
(ก) คำขออนุญาตประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
(ข) คำขออนุญาตจัดตั้งสถานค้าปลีกหรือค้าส่ง	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
(ค) คำขอให้ออกใบแทนใบอนุญาตประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง หรือใบอนุญาตจัดตั้งสถานค้าปลีกหรือค้าส่ง	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
(ง) คำขอแจ้งการโอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง หรือใบอนุญาตจัดตั้งสถานค้าปลีกหรือค้าส่ง	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
- (๒) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ให้เรียกเก็บในอัตราดังต่อไปนี้
(ก) ใบอนุญาตประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง	ฉบับละ	๕๐,๐๐๐ บาท
(ข) ใบอนุญาตจัดตั้งสถานค้าปลีกหรือค้าส่ง	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐ บาท
(ค) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
(ง) ค่าธรรมเนียมการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง	ปีละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(จ) ค่าธรรมเนียมสถานค้าปลีกหรือค้าส่งแต่ละแห่ง	ปีละ	๒,๐๐๐ บาท

หน้าว่าง

ภาคผนวก จ

ฝ่ายเลขานุการประจำคณะกรรมาธิการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม
และการแรงงาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

หน้าว่าง

กลุ่มงานปฏิบัติหน้าที่ฝ่ายเลขานุการ
ในการจัดทำรายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง โครงสร้างธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง สภาพปัญหา
และแนวทางการแก้ไขปัญหา
ของคณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

.....

นายกิตติ เจริญยงค์

ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๑

ฝ่ายเลขานุการ

นางนิโรบล มุลจันที

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงาน

นายขวัญชัย ปฎิมาหงส์ทอง

นิติกรชำนาญการ

นายวิศวดล พลธานี

นิติกรปฏิบัติการ

นางสาวสายใจ เกษสุวรรณ

นิติกรปฏิบัติการ

นางสาวภัสส์กัญช์ พงษ์ศรานนท์

วิทยากรปฏิบัติการ

นางสาวนิรมล ดวงดาว

วิทยากรปฏิบัติการ

นางสาวชนิกานต์ ลือดารา

เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

นางสาวพนิตตา ธรรมพิดา

เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

นางสาววาสนา สุจินันสกุล

นักวิชาการสนับสนุนงานนิติบัญญัติด้านวิชาการ

นางสาววริษฐา กรนุ่ม

พนักงานสนับสนุนการประชุม

นางสาววราภรณ์ นวนไชยดี

พนักงานสนับสนุนการประชุม

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่สำนักกรรมการ ๑ โทรศัพท์ ๐ ๒๘๓๑ ๙๑๖๐ - ๑

โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๑๖๑

พิมพ์ที่ สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
บรรณวิศวะที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
โทร. ๐ ๒๒๒๔๔ ๑๕๖๑, ๐ ๒๒๒๔๔ ๑๗๔๑-๒, ๐ ๒๒๒๔๔ ๑๗๓๕
๐ ๒๒๒๓๑ ๙๔๗๑-๒ || โทร. ๐ ๒๒๒๓๑ ๙๔๗๕-๖

